

EF-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 16. mars 2007

Innholdsfortegnelse:

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET – Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.....	5
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	5
Kapittel XXIV Maskiner.....	5
32006 L 0042 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/42/EF av 17. mai 2006 om maskiner og endring av direktiv 95/16/EF om heiser (vedlegg II kap XXIV)	5
FINANSDEPARTEMENTET – Rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.....	8
Vedlegg XXI Statistikk.....	8
32006 R 1503 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1503/2006 av 28. september 2006 om gjennomføring og endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk med hensyn til definisjon av variablene, listen over variabler og hyppigheten av datautarbeiding (vedlegg XXI)	8
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET - Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.....	9
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	9
Kapittel XII Næringsmidler	9
32006 R 1451 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1451/2006 av 29. september 2006 om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en fremgangsmåte for fastsettelse av maksimumsgrenser for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalske opprinnelse for fluazuron, natriumnitritt og peforelin (vedlegg II kap XII).....	9
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET - Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.....	10
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	10
Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer.....	10
32006 D 0502 Kommisjonsvedtak 2006/502/EF av 11. mai 2006 om krav til medlemsstatene om å treffe tiltak for å sikre at bare barnesikre lightere kan markedsføres og om å forby markedsføring av "novelty" (leketeøy lignende) lightere (vedlegg II kap XIX)	10
Vedlegg XIII Transport.....	12
Kapittel II Veitransport.....	12
32006 L 0089 Kommisjonsdirektiv 2006/89/EF av 3. november 2006 om sjette tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 94/55/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om veitransport av farlig gods (vedlegg XIII kap II)	12
Kapittel III Transport med jernbane	13
32006 L 0090 Kommisjonsdirektiv 2006/90/EF av 3. november 2006 om sjuande tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 96/49/EF om tilnærming av	

lovgevinga i medlemsstatane om jarnbanetransport av farleg gods (vedlegg XIII kap III)	13
--	----

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET - Rettsakter som krever

forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.....	15
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	15
Kapittel I Veterinære forhold.....	15
32004 D 0216 Kommisjonsvedtak 2004/216/EF av 1. mars 2004 om endring av rådsdirektiv 82/894/EØF om rapportering av dyresykdommer innen fellesskapet for å inkludere visse hestesykdommer og visse sykdommer hos bier på listen over rapporteringspliktige sykdommer (vedlegg I kap I)	15
Kapittel II Fôrvarer	15
32006 L 0077 Kommisjonsdirektiv 2006/77/EF av 29. september 2006 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF med hensyn til grenseverdier for organiske klorholdige forbindelser i fôrvarer (vedlegg I kap II)	15
32006 R 1284 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1284/2006 av 29. august 2006 om permanent godkjenning av visse tilsetningsstoffer i fôrvarer (vedlegg I kap II).....	16
32006 R 1443 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1443/2006 av 29. september 2006 om permanent godkjenning av visse tilsetningsstoffer til fôr og midlertidig godkjenning i 10 år av et koksidiostatikum (vedlegg I kap II)	17
32006 R 1444 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1444/2006 av 29. september 2006 om godkjenning av <i>Bacillus subtilis</i> C-3102 (Calsporin) som tilsetningsstoff i fôrvarer (vedlegg I kap II)	17
32006 R 1445 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1445/2006 av 29. september 2006 om endring av forordning (EF) nr. 1200/2005 med hensyn til godkjenningen av tilsetningsstoffet « <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> », som tilhører gruppen mikroorganismer, i fôrvarer (vedlegg I kap II).....	18
32006 R 1446 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1446/2006 av 29. september 2006 om godkjenning av <i>Enterococcus faecium</i> (Biomin IMB52) som tilsetningsstoff i fôrvarer (vedlegg I kap II)	18
32006 R 1447 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1447/2006 av 29. september 2006 om godkjenning av en ny bruk av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (Biosaf SC 47) som tilsetningsstoff i fôrvarer (vedlegg I kap II).....	19
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	19
Kapittel XII Næringsmidler	19
32006 R 0780 Kommisjonsforordning (EF) nr. 780/2006 av 24. mai 2006 om endring av vedlegg VI til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjon av landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (vedlegg II kap XII)	19
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET – Rettsakter som ikke har	
konsekvenser for norsk lovgivning.....	21
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	21
Kapittel I Veterinære forhold.....	21
32003 D 0724 Kommisjonsvedtak 2003/724/EF av 10. oktober 2003 om midlertidig unntak fra direktiv 82/894/EØF vedrørende frekvensen av rapport om primærutbrudd av bovin spongiform encefalopati (vedlegg I kap I).....	21

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	21
Kapittel XV Farlige stoffer	21
32006 L 0041 Kommisjonsdirektiv 2006/41/EF av 7. juli 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere klotianidin og petoksamid som virksomme stoffer (vedlegg II kap XV).....	21
32006 L 0045 Kommisjonsdirektiv 2006/45/EF av 16. mai 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF vedrørende spesifisering av det virksomme stoffet propoksykarbason (vedlegg II kap XV).....	22
32006 L 0064 Kommisjonsdirektiv 2006/64/EF av 18. juli 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere klopyralid, cyprodinil, fosetyl og trinexapac som virksomme stoffer (vedlegg II kap XV).....	23
32006 L 0074 Kommisjonsdirektiv 2006/74/EF av 21. august 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere diklorprop-P, metkonazol, pyrimetanil og triklopyr som virksomme stoffer (vedlegg II kap XV).....	24
32006 L 0075 Kommisjonsdirektiv 2006/75/EF av 11. september 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere dimoksystrobin som virksomt stoff (vedlegg II kap XV).....	25
32006L 0076 Kommisjonsdirektiv 2006/76/EF av 22. september 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF vedrørende spesifisering av det virksomme stoffet klortalonil (vedlegg II kap XV)	26

MILJØVERNDEPARTEMENTET - Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.....	27
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	27
Kapittel XV Farlige stoffer	27
32005 L 0069 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/69/EF av 16. november 2005 om 27. endring av rådsdirektiv 76/769/EØF om begrensninger på omsetning og bruk av visse farlige stoffer og produkter – polysyklisk aromatisk hydrokarbon i mykningsoljer og dekk (vedlegg II kap XV)	27
32005 L 0084 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/84/EF av 14. desember 2005 om 22. endring av rådsdirektiv 76/769/EØF om begrensninger på omsetning og bruk av visse farlige stoffer og produkter - ftalater/leketøy (vedlegg II kap XV)	28
32006 L 0008 Kommisjonsdirektiv 2006/8/EF av 23. januar 2006 om tekniske tilpasninger til vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF om bestemmelser om klassifisering, merking og emballering av farlige stoffblandinger (vedlegg II kap XV)	29
32004 R 0850 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 av 29. april 2004 om persistente organiske forurensende stoffer (POPs) (vedlegg II kap XV)	30
32006 R 0565 Kommisjonsforordning (EF) nr. 565/2006 av 6. april 2006 om krav til testing og informasjon for importører eller produsenter av en rekke prioriterte stoffer i samsvar med rådsforordning (EØF) nr. 793/93 om vurdering og kontroll av risikoen ved eksisterende stoffer (vedlegg II kap XV).....	31
Vedlegg XX Miljø	32
Kapittel III Luft.....	32

32004 L 0107 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/107/EF av 15. desember 2004 (4. datterdirektiv om luftkvalitet - arsen, kadmium, nikkel, kvikksølv og PAH) (vedlegg XX kap III)	32
---	----

MILJØVERNDEPARTEMENTET – Rettsakter som ikke har konsekvenser for

norsk lovgivning	34
Vedlegg XX Miljø	34
Kapittel I Allment	34
32006 D 0193 Kommisjonsvedtak 2006/193/EF av 1. mars 2006 om fastsetjing av reglar i medhald av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 761/2001 om bruken av EMAS-logoen i unntakstilfelle på transportemballasje og tertiæremballasje (vedlegg XX kap I)	34

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET - Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.....

Vedlegg XIII Transport.....	35
Kapittel VI Sivil luftfart.....	35
32005 R 2111 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 av 14. desember 2005 om opprettelse av en fellesskapsliste over luftfartsselskaper underlagt driftsforbud i Fellesskapet og om informasjon til lufttransportpassasjerer om identiteten til utførende luftfartsselskaper, og om oppheving av artikkel 9 i direktiv 2004/36/EF (vedlegg XIII kap VI)	35
32006 R 0473 Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 av 22. mars 2006 om fastsettelse av gjennomføringsregler for fellesskapslisten omhandlet i kapittel II i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI)	37
32006 R 0474 Kommisjonsforordning (EF) nr. 474/2006 av 22. mars 2006 om opprettelse av fellesskapslisten omhandlet i kapittel II i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI).....	37
32006 R 0768 Kommisjonsforordning (EF) nr. 768/2006 av 19. mai 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF når det gjelder innsamling og utveksling av opplysninger om sikkerheten til luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet og styring av informasjonssystemet (vedlegg XIII kap VI)	38

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET - Rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.....

Vedlegg XIII Transport.....	39
Kapittel I Innlandstransport	39
32006 R 0851 Kommisjonsforordning (EF) nr. 851/2006 av 9. juni 2006 om fastsettelse av innholdet i de forskjellige postene i regnskapsskjemaene i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 1108/70 (vedlegg XIII kap I).....	39
Kapittel II Veitransport	40
EØS-komitebeslutning om tilpasning til rådsforordning (EØF) nr. 881/92 av 26. mars 1992 om markedsadgang i Fellesskapet for godstransport på vei som utføres fra eller til en medlemsstats territorium eller krysser en eller flere medlemsstaters territorium (vedlegg XIII kap II).....	40

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET – Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXIV Maskiner

32006 L 0042 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/42/EF av 17. mai 2006 om maskiner og endring av direktiv 95/16/EF om heiser (vedlegg II kap XXIV)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2006/42 erstatter direktiv 98/37/EF om maskiner og endrer direktiv 95/16/EF om heiser. Direktivets virkeområde utvides til å omfatte visse typer av heiser. Nytt er også at visse typer bærbart utstyr med eksplosiv ladning som ikke påvirker emnet er omfattet. Direktivet har også en mer presis definisjon av hva som skal defineres som maskiner. Maskiner som er ekskludert fra direktivet er også tydelig angitt. Direktivet angir også tydeligere hvilke delmaskiner som er omfattet, og hvilke deler av direktivet som kommer til anvendelse på disse.

Omfang:

Det nye maskindirektivet omfatter nå også:

- Håndverktøy med drivladning, som bare er beregnet for industriell eller teknisk bruk, som boltpistoler og slagmaskiner; før behandlet under våpen.
- Byggeplassheiser for løfting av personer og gods; før nasjonal lovgivning.
- Heiser med fart under 0,15 m/s (handicapheiser); før under heisdirektivet (95/16/EF).
- Delmaskiner.

Direktivet omfatter ikke elektriske og elektroniske produkter som:

- Husholdningsapparater for privat bruk
- Informasjonsteknisk utstyr (EDB/ IT-utstyr)
- Ordinære kontormaskiner
- Koblingsutstyr
- Elektriske motorer
- Transformatorer

Sikkerhetskomponenter som omfattes av direktivet er vist i en veiledende liste i vedlegg 5, og skal oppdateres ved behov. Traktordirektivet er enda ikke komplett, og maskindirektivet omfatter det traktordirektivet ikke dekker.

Grunnleggende krav:

Det er endringer i de grunnleggende sikkerhetskravene i vedlegg 1. Endringer og tillegg omfatter:

- En spesifisering av hva en risikovurdering omfatter
- Ergonomiske krav, krav til arbeidsstasjoner og seter som er flyttet til den generelle delen av vedlegg 1 og dermed gjelder alle maskiner
- Krav til styresystemer
- Krav til vern
- Krav til støy og vibrasjoner
- Krav til informasjon og bruksanvisninger
- Nye krav ved løft av personer: CEN vil, i samarbeid med Kommisjonen, utarbeide et nytt offisielt dokument som viser endringene i de grunnleggende sikkerhetskravene.

Vurdering av samsvar:

Om maskiner er omfattet av vedlegg 4 og er konstruert etter en harmonisert standard som dekker alle de relevante grunnleggende kravene, så trenger ikke produsenten lenger å sende

dokumentasjonen til et teknisk kontrollorgan (produsenten kan oppbevare dokumentasjonen selv). Men om maskinen ikke er konstruert etter en harmonisert standard, kan produsenten velge mellom EF-typekontroll eller en prosedyre med fullstendig kvalitetssikring av produksjonsprosessen som angitt i vedlegg 10. Vedlegg 4 - maskiner som ikke er laget etter en EN-standard - får dermed en strengere vurdering. Delmaskiner skal ikke CE-merkes, men har krav om samsvarserklæring for innebygging, og det er krav til dokumentasjon; se artikkel 13. Artikkel 14 fastsetter en forpliktelse om at medlemslandene jevnlig skal overvåke de tekniske kontrollorganene for å sikre at organene oppfyller kravene. Som tidligere skal en utpeking trekkes tilbake om et organ ikke lenger fyller kravene. Nå skal tilbaketrekking brukes også når et organ ikke fyller oppgaven tilfredsstillende.

Markedskontroll:

Artikkel 4 handler om medlemslandenes plikt til å organisere markedsovervåking. Artikkel 19 pålegger samarbeid mellom de ulike landenes markedsovervåkingsetater, organisert av Kommisjonen. Artikkel 16 forbyr villedende CE-merking. Det nye direktivet åpner for at Kommisjonen etter rådføring med Maskinkomiteen, kan forby eller gi restriksjoner på å markedsføre en maskingruppe når en maskin i gruppen har vist seg å ikke oppfylle kravene i vedlegg 1. Det er også gitt rom for å trekke tilbake eller begrense gyldigheten av en godkjent harmonisert standard.

Generelle betraktninger:

Direktivteksten er helt omarbeidet og gjennomarbeidet for å få en enhetlig terminologi og oppbygning. Innholdet av de tekniske kravene er nokså like og er først og fremst en presisering av det opprinnelige direktivets intensjoner. Vedlegg 1 følger oppbygningen i det gamle vedlegg 1. Endringene i direktivet kan spores i sammenligningstabellen i vedlegg 12. Definisjonen av maskin er mer entydig og direktivets avgrensning mot lavspenningsdirektivet er presisert i en produktliste. Det betyr at produsenter av elektriske maskiner ikke lenger skal bestemme hvilke direktiv en maskin tilhører basert på egne risikovurderinger av om maskinens hovedrisiko dreier seg om en fare med elektrisk kilde eller ikke. Direktivet gis en tydeligere rettslig ramme for gjennomføring av markedskontroll nasjonalt og koordinert innenfor EØS-området. I det nye direktivet er det tydeliggjort at produsenten har ansvar uavhengig av om en harmonisert standard er fulgt.

Merknader

Direktivet har sin hjemmel i EF-traktatens artikkel 95. Direktivet er en omarbeidelse av direktiv 98/37/EF som igjen er en konsolidering av det opprinnelige maskindirektivet, 89/392/EØF, og de tre tilhørende endringsdirektivene, 91/368/EØF, 93/44/EØF og 93/68/EØF. Maskindirektivet er inntatt i EØS-avtalen, vedlegg II kapittel XXIV. Maskindirektivet er i dag gjennomført i forskrift 19. august 1994 nr. 820 om maskiner. Dette er en felles forskrift med Petroleumsstilsynet (Ptil) og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB). Forskriften gjelder dermed også i petroleumsvirksomhet til havs innenfor virkeområdet til maskindirektivet. Maskinforskriften kommer også til anvendelse innenfor Ptils myndighetsområde på land gjennom midlertidig forskrift 19. september 2003 nr. 1595 om sikkerhet og arbeidsmiljø for enkelte petroleumsanlegg på land og tilknyttede rørledningssystemer. Det nye maskindirektivet vil medføre behov for store endringer i det nasjonale regelverket. Arbeidstilsynet har det nasjonale hovedansvaret for å revidere maskinforskriften, og vil legge opp en revisjonsplan av maskinforskriften i samarbeid med de andre berørte myndighetene, som er Ptil og DSB. Det nye maskindirektivet medfører behov for endringer i mer enn 600 harmoniserte standarder. Standardene må endres først og fremst fordi direktivet er endret med hensyn til de grunnleggende sikkerhetskravene i vedlegg 1, ellers fordi omfang og prosedyrer for samsvarsvurdering er endret.

Det nye maskindirektivet er en presisering av det opprinnelige direktivets intensjoner. Det gir et mer entydig maskindirektiv, og betyr en juridisk styrking av håndhevelsen. Å få på plass og å drive en samordnet nasjonal og europeisk markedskontroll vil kreve en betydelig innsats som vi allerede i dag har behov for, og er i ferd med å bygge opp nasjonalt. Jevnlig overvåking av de

tekniske kontrollorganene er for visse deler et nytt arbeidsområde for forvaltningen. Bestemmelsene som knytter seg til markedsovervåkning og regler for Tekniske kontrollorgan viser til reformer innenfor rammeverket for Den nye metoden.

Arbeidet med å gjennomgå og oppdatere over 600 harmoniserte standarder i løpet av tre år vil være omfattende. Maskinforskriften må også revideres for å sikre korrekt implementering av direktivet. Dette arbeidet vil skje i samarbeid med de øvrige etater som har kompetanse iht forskriften. Siden det nasjonale hovedansvaret for maskinforskriften tiligger Arbeidstilsynet, vil Arbeidstilsynet utarbeide en fremdriftsplan for dette arbeidet i samarbeid med Petroleumstilsynet og Direktoratet for Samfunnssikkerhet og Beredskap.

Utover dette, vil ikke forslaget ha betydelige økonomiske eller administrative konsekvenser for virksomhetene.

Sakkyndige instansers merknader

Direktoratet for Arbeidstilsynet finner direktivet relevant og akseptabelt. Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

FINANSDEPARTEMENTET – Rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning

Vedlegg XXI Statistikk

32006 R 1503 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1503/2006 av 28. september 2006 om gjennomføring og endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk med hensyn til definisjon av variablene, listen over variabler og hyppigheten av datautarbeiding (vedlegg XXI)

Sammendrag av innhold

Forordningen knytter seg til rådsforordning (EF) nr. 1165/98, som er tatt inn i EØS-avtalen.

Forordningen innebærer for det første en del endringer når det gjelder definisjonen av variabler det skal samles data for. Dette med bakgrunn i krav om ny statistikk om importpriser for industriprodukter og produsentpriser for en rekke tjenestenæringer. I tillegg har det vært et mål å harmonisere definisjonene i korttidsstatistikkene i størst mulig grad med definisjonene i nasjonalregnskapet. Videre reviderer forordningen variabellisten i vedlegg B (bygg og anlegg) ved å fjerne tre variabler knyttet til ordrestatistikk. Den innfører også en endring som innebærer at land som har under to prosent av EU-totalen innen bygge- og anleggsvirksomhet, kan levere kvartalsvis istedenfor månedlig produksjonsindeks for bygg og anlegg.

I praksis betyr det at Norge ikke lenger må sende ordrestatistikken for bygg og anlegg til Eurostat. Videre kan den nevnte grenseverdien bety at Norge kan fortsette med å lage kvartalsvis for produksjonsindeks for bygg og anlegg slippe overgang til månedelig indeks, gitt at Norge blir behandlet på lik linje med EU-land som ligger under to-prosentgrensen.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene, og Statistisk sentralbyrå har støttet forslaget til kommisjonsforordning blant annet på møte i statistikkprogramkomiteen i mai 2006. Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET - Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32006 R 1451 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1451/2006 av 29. september 2006 om endring av vedlegg I og II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en fremgangsmåte for fastsettelse av maksimumsgrenser for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalske opprinnelse for fluazuron, natriumnitritt og peforelin (vedlegg II kap XII)

Sammendrag av innhold

Rettsakten supplerer/endrer vedlegg I og III til forordning (EØF) nr. 2377/1990 (jf. EØS-avtalens vedlegg II XIII, Særskilt vedlegg nr 2 bind 3 s 509 (St.prp.nr 100 1991-92)) som omfatter bestemmelser om fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i samtlige næringsmidler av animalsk opprinnelse, herunder kjøtt, fisk, melk, egg og honning.

Fluazuron er et parasittmiddel som brukes for å kontrollere flåttangrep på storfe og stoffet påføres huden før flåttsesongen. Det er mulighet for en ny behandling etter 3-6 mnd. Stoffet virker ved at det hemmer dannelsen av kitin, som inngår i flåttens skjelett, men som ikke virker tilsvarende på pattedyr. Stoffet er oppført på vedlegg III for storfe muskel, fett, lever og nyre unntatt melkeproduserende storfe. Fluazuron er foreslått flyttet til vedlegg I for storfe muskel, fett, lever og nyre, unntatt for melkeproduserende storfe.

Natriumnitritt er en uorganisk forbindelse som brukes til bekjempelse av bakterier, samt som konserveringsmiddel i mat (E250). I veterinærmedisin brukes det som spenedyppingsmiddel til forebygging av jurbetennelse, som har MRL (Maximum Residue Limit) for bruk på huden til melkeproduserende storfe. Det foreslås inkludert på vedlegg II for storfe til bruk på hud.

Peforelin er et syntetisk gonadotropin realeasing hormon (GnRH) som brukes til å indusere brunstsyklus hos purker og er foreslått inkludert på vedlegg II for svin. Stoffet er nesten identisk med andre GnRH stoffer som allerede er oppført på vedlegg II.

Vedlegg I inneholder liste over farmakologisk virksomme stoffer som har fastsatte grenseverdier med hensyn til rester. Vedlegg II inneholder liste over stoffer som er vurdert til ikke å behøve fastsatte grenseverdier. Vedlegg III inneholder liste over stoffer med midlertidig fastsatte grenseverdier.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Ved gjennomføring av denne rettsakten må forskriften endres.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært på høring hos Statens legemiddelverk, Den Norske Veterinærforening, Kjøttbransjens landsforening, Tine, Norges veterinærhøgskole, Vetlis, fagsenteret for fjørfe, fagsenteret for svin, landbrukssamvirkets felleskontor og fiskeri- og havbruksnærings landsforening. Ingen merknader til endringene er mottatt.

Mattilsynet anser rettsakten som relevant og akseptabel.

Spesialutvalget for næringsmidler, der Barne- og likestillingsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet er representert, har gitt sin tilslutning.

JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET - Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer

32006 D 0502 Kommisjonsvedtak 2006/502/EF av 11. mai 2006 om krav til medlemsstatene om å treffe tiltak for å sikre at bare barnesikre lightere kan markedsføres og om å forby markedsføring av "novelty" (leketøyliknende) lightere (vedlegg II kap XIX)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/95/EF av 3. desember 2001 om alminnelig produktsikkerhet (produktsikkerhetsdirektivet) er et horisontalt rammedirektiv, som regulerer sikkerheten ved forbrukerprodukter i EØS-området. Direktivet trådte i kraft 15. januar 2004.

Direktivets målsetting er at forbrukerprodukter som er gjort tilgjengelig i EØS-markedet, skal være sikre mot helseskadelige virkninger.

I direktivets artikkel 13 nr. 1 fremgår det at dersom Kommisjonen blir kjent med en alvorlig risiko som visse produkter representerer for forbrukernes helse og sikkerhet i ulike medlemsstater, kan den etter å ha rådspurt medlemsstatene fatte et vedtak på bakgrunn av resultatet av denne rådspørringen, dersom vilkårene i artikkel 13 nr.1 bokstav a)-c) er oppfylt.

I medhold av artikkel 13 nr.1 fattet Kommisjonen et vedtak C (2006) 1887 endelig 11. mai 2006 om å forby engangslightere som ikke er barnesikre og lightere som ser ut som noe annet, såkalte "novelty" lightere (leketøyliknende lightere eller lightere med forvekslingsfare). Forbudet gjelder i første omgang frem til 11. mai 2007, men det må påregnes at forbudsperioden vil bli forlenget.

Bakgrunnen for vedtaket er den risikoen lightere representerer når små barn leker med disse.

Merknader

Kommisjonen anslår at det skjer mellom 1500 og 1900 skader, og mellom 34 og 40 dødsfall i EU hvert år som følge av barns lek med lightere.

Barnesikringsmekanismer som skal forhindre denne typen ulykker, finnes, og har eksistert som et krav i USA, Canada, Australia og New Zealand i over 10 år. I USA har man kunnet dokumentere at antall ulykker som følge av barns lek med lightere, har blitt redusert med hele 60 % etter at kravet om barnesikre lightere ble innført.

Frem til nå har det ikke eksistert særskilt regulering av lightere i EØS-området, og den eneste måten å effektivt forebygge den risikoen som lightere representerer på, er å fatte et kommisjonsvedtak i henhold til direktivets artikkel 13.

Forslaget om å stille krav til barnesikre lightere og forby "novelty" lightere ble opprinnelig lansert av Sverige.

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/95/EF av 3. desember 2001 om alminnelig produktsikkerhet er gjennomført i norsk rett i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven).

For at forbudet kan gjøres gjeldende mot eksisterende og fremtidige omsettere av lightere, må vedtaket treffes i forskrifts form. Forskriftshjemmelen følger av produktkontrollloven § 4, første ledd, bokstav e). Her fremgår det at når det finnes påkrevet for å forebygge at et produkt medfører helseskade, kan det treffes vedtak om forbud mot produksjon, innførsel, omsetning og bruk av produkt. Av § 4, siste ledd følger det at vedtak av denne typen i alminnelighet skal treffes ved forskrift og skal gjelde produkter av en viss art.

Av kommisjonsvedtak 2006/502/EF artikkel 6 nr.1 fremgår det at medlemslandene må ha implementert og publisert forbudet mot "novelty" lightere og lightere som ikke er barnesikre fire måneder etter notifiseringstidspunktet. Da notifiseringstidspunktet er 11. mai 2006, betyr det at gjennomføringsfristen for vedtaket var 11. september 2006.

I Norge har det vært få rapporterte tilfeller av brannskader som følge av barns lek med lightere. Det er imidlertid ingen registrering av denne typen ulykker, så det kan være flere tilfeller utover det myndighetene kjenner til.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap har gjort en kartlegging av aktørene i bransjen, og det er ingen produksjon av lightere i Norge. Etter det myndighetene kjenner til, er det om lag 25 virksomheter som importerer lightere til Norge. I tillegg er det et stort antall forhandlere av lightere.

Importørene av lightere er informert om forbudet i brevs form.

Forslag til vedtak om å forby "novelty" lightere og lightere som ikke er barnesikre har vært gjenstand for diskusjon og høring i kommisjonsgruppen under direktiv 2001/95/EF hvor Norge deltar.

Da forslaget ble sendt på skriftlig høring, sendte Norge inn kommentarer til vedtaket som ble tatt til følge. Våre kommentarer gikk i hovedsak ut på å endre vedtakets virkeområde, kravene til oppbevaring av testdokumentasjon og forlengelse av fristene i forhold til lighterimportørene.

De administrative konsekvensene for myndighetene er at det må utarbeides en forskrift, som må følge prosedyren for vedtakelse av nye forskrifter. Forbud mot "novelty" lightere og lightere som ikke er barnesikre må også følges opp ved markedskontroll. Kommisjonen har initiert et prosjekt, som tar sikte på gjennomføre en felles europeisk markedskontroll når forbudet trer i kraft 11. mars 2007.

Kommisjonen er positiv til at markedskontrollprosjektet skal gå i regi av "Product safety enforcement forum of Europe" (Prosafe) under prosjektet "Best practice market surveillance", der Norge leder en av arbeidsgruppene. Prosafe er en frivillig organisasjon som arbeider med produktsikkerhet i Europa med fokus på markedskontroll. Organisasjonen Prosafe har 19 europeiske land som medlemmer og mottar økonomisk støtte fra Kommisjonen.

Både implementeringen av kommisjonsvedtak 2006/502/EF og gjennomføringen av markedskontrollen vil innebære økt bruk av ressurser på lighterområdet i forhold til tidligere.

Oppdraget er imidlertid innenfor rammene av DSB sitt ansvarsområde, og oppgavene vil i hovedsak bli løst i henhold til ordinære budsjett.

Norge har dessuten mulighet for å kunne bli tilgodesett med økonomisk bistand, da det allerede er bevilget penger fra Kommisjonen til markedskontrollprosjektet i Prosafe.

Ved å innføre et forbud mot "novelty" lightere og lightere som ikke er barnesikre, vil dette kunne få økonomiske konsekvenser for importørene og forhandlerne, da disse produktene ikke lenger kan selges på det europeiske markedet. I tillegg fremkommer det av kommisjonsvedtakets forale punkt 19) at "novelty" lightere og lightere som ikke er barnesikre som allerede befinner seg på

markedet 11. mars 2007, kan selges helt frem til 11. mars 2008. Dette betyr at forbudet som trer i kraft 11. mars 2007, kun retter seg mot import av "novelty" lightere og lightere som ikke er barnesikre.

Forbudet mot "novelty" lightere og lightere som ikke er barnesikre pålegger produsenter og importører en plikt til å kunne dokumentere at lightere de har plassert på markedet er barnesikre. Dette innebærer at dokumentasjonsplikten utvides i forhold til tidligere, og pålegger således en økt byrde for virksomhetene.

Dokumentasjonskravet som retter seg mot forhandlerne, begrenser seg til sporing av produktets opprinnelse.

Kommisjonen er i ferd med å utarbeide et mandat til den europeiske standardiseringsorganisasjonen CEN, hvor CEN får i oppdrag å forbedre barnesikringsstandarden.

Inntil videre har Kommisjonene uttalt at den europeiske standarden EN 13869:2002 overholder sikkerhetskravet i kommisjonsvedtak 2006/502/EF. Kommisjonens intensjon er at kommisjonsvedtaket er midlertidig i påvente av endringene i ovennevnte standard.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32006 L 0089 Kommisjonsdirektiv 2006/89/EF av 3. november 2006 om sjette tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 94/55/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om veitransport av farlig gods (vedlegg XIII kap II)

Sammendrag av innhold

Direktivet gjelder teknisk tilpasning for å oppnå samsvar med de til enhver tid gjeldende anbefalinger fra FNs ekspertkomite vedrørende transport av farlig gods og med den generelle tekniske utviklingen på området. Reviderte utgaver av Den internasjonale avtale om transport av farlig gods på veg (ADR) foreligger derfor normalt annethvert år.

Kommisjonsdirektiv 2006/89/EF vedrørende teknisk justering av rådsdirektiv 94/55/EF om medlemsstatenes tilpasning av nasjonale regelverk for transport av farlig gods på veg, ble vedtatt 3. november 2006. Basisdirektivet 94/55/EF om internasjonal transport av farlig gods på veg trådte i kraft 1. januar 1997 og innebar at bestemmelsene om transport av farlig gods slik de fremkommer i bilag A og B til ADR-avtalen, også ble gjort gjeldende for transport av farlig gods innen og mellom landene i EØS-området.

Direktiv 2006/89/EF endrer vedlegget til direktiv 94/55 slik at dette nå samsvarer med de tekniske bestemmelsene som er vedtatt i ADR og som vil være gjeldende fra 1. januar 2007.

Merknader

I Norge reguleres vegtransport av farlig gods gjennom forskrift av 1. desember 2006 nr. 1331 om transport av farlig gods på veg og jernbane (landtransportforskriften). Gjennom forskriftens § 1-2 fremkommer det at transport av farlig gods på veg skal skje i samsvar med den til enhver tid gjeldende utgave av ADR.

Norge er allerede forpliktet til å implementere de tekniske justeringene for internasjonal transport gjennom ADR-avtalen. Som følge av direktivene 2006/89/EF og 2006/90/EF gjelder disse tekniske endringene også for nasjonal transport. Det er bare en fordel at de samme regler gjelder for nasjonal transport, og implementeringen av direktivet vil i seg selv ikke medføre noen endringer ut over dette.

Norge er gjennom Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) representert i de fora som utarbeider og vedtar endringene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel III Transport med jernbane

32006 L 0090 Kommisjonsdirektiv 2006/90/EF av 3. november 2006 om sjuande tilpassing til den tekniske utviklinga av rådsdirektiv 96/49/EF om tilnærming av lovgjevinga i medlemsstatane om jarnbanetransport av farleg gods (vedlegg XIII kap III)

Sammendrag av innhold

Direktivet gjelder teknisk tilpasning for å oppnå samsvar med de til enhver tid gjeldende anbefalinger fra FNs ekspertkomite vedrørende transport av farlig gods, og med den generelle tekniske utviklingen på området. Reviderte utgaver av Det internasjonale reglement for transport av farlig gods på jernbane (RID) foreligger derfor normalt annethvert år. Kommisjonsdirektiv 2006/90/EF vedrørende teknisk justering av rådsdirektiv 96/49/EF om medlemsstatenes tilpasning av nasjonale regelverk for transport av farlig gods på jernbane ble vedtatt 3. november 2006. Basisdirektivet 96/49/EF om transport av farlig gods på jernbane trådte i kraft 23. juli 1996, og innebar at bestemmelsene om internasjonal transport av farlig gods på jernbane slik de fremkommer i vedlegg 1 til vedlegg B i COTIF (RID), også ble gjort gjeldende for transport av farlig gods innen og mellom landene i EØS-området. Direktiv 2006/90/EF endrer vedlegget til direktiv 96/49 slik at dette nå samsvarer med de tekniske bestemmelsene som er vedtatt i RID og som gjelder fra 1. januar 2007.

Merknader

I Norge reguleres jernbanetransport av farlig gods gjennom forskrift av 1. desember 2006 om transport av farlig gods på veg og jernbane (landtransportforskriften). Gjennom forskriftens § 1-2 fremkommer det at jernbanetransport av farlig gods skal skje i samsvar med den til enhver tid gjeldende utgave av RID.

Som følge av den tekniske revisjonen av RID og ADR ble omstruktureringer mm. i landtransportforskriften sendt på høring 4. juli 2006 med høringsfrist 4. oktober 2006. Ny samlet forskrift med tilhørende vedlegg trådte i kraft 1. januar 2007. Som følge av direktivene 2006/89/EF og 2006/90/EF gjelder disse tekniske endringene også for nasjonal transport.

Norge er allerede forpliktet til å implementere de tekniske justeringene for internasjonal transport gjennom COTIF. Det er bare en fordel at de samme regler gjelder for nasjonal transport.

Norge er gjennom Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) representert i de fora som utarbeider og vedtar endringene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken relevant og akseptabel.

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET - Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32004 D 0216 Kommisjonsvedtak 2004/216/EF av 1. mars 2004 om endring av rådsdirektiv 82/894/EØF om rapportering av dyresykdommer innen fellesskapet for å inkludere visse hestesykdommer og visse sykdommer hos bier på listen over rapporteringspliktige sykdommer (vedlegg I kap I)

Sammendrag av innhold

Rettsakten føyer en del hestesykdommer til listen over meldepliktige sykdommer. Endringen gjøres for å få tilsvarende liste innen EU som den OIE (Det internasjonale kontor for epizootier, Verdens dyrehelseorganisasjon) har. I tillegg føres bisesykdommene liten kubebille og *Tropilaelaps*-midd opp på listen.

Direktiv 82/894/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten er gjennomført ved endring 28. april 2005 nr. 365 i forskrift 19. mars 1965 nr. 9941 om fortegnelse over sykdommer som omfattes av matloven for så vidt gjelder bisesykdommene. De hestesykdommene som rettsakten omfatter, var allerede tatt inn i forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk (nå matproduksjon), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel II Fôrvarer

32006 L 0077 Kommisjonsdirektiv 2006/77/EF av 29. september 2006 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF med hensyn til grenseverdier for organiske klorholdige forbindelser i fôrvarer (vedlegg I kap II)

Sammendrag av innhold

EU innførte allerede i 1974 maksimalgrenser for uønskede stoffer i fôrvarer (dir.74/63). Disse er senere blitt endret ettersom ny kunnskap er kommet til, samtidig med at det er innført grenser for nye stoffer. Grenseverdiene innebærer forbud mot fortynning. EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har nå avgitt uttalelser om flere av disse stoffene, og dette gjør det nødvendig med visse justeringer av gjeldende grenser. De viktigste endringene er som følger.

Når det gjelder aldrin, dieldrin, klordan, DDT, endrin, heptaklor, heksaklorbenzen og hexaklorsykloheksaner er uttrykket "fett" erstattet med "fett og oljer". Dette er gjort for å gjøre det tydelig at grensene omfatter alle typer fett og oljer som brukes i fôr.

Grensen for aldrin og dieldrin i fett og oljer senkes fra 0,2 til 0,1 mg/kg, samtidig med at grensen i fiskefôr økes fra 0,01 til 0,02 mg/kg.

Det innføres ny grense på 1,0 mg/kg for endosulfan i uraffinert ("crude") vegetabilsk olje. Tidligere var dette dekket av oljefrø og tilsv. produkter som har en grense på 0,5 mg/kg.

Grensene ble vedtatt på møte i SCFCAH (Standing Committee on the Food Chain and Animal Health – Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen), seksjon fôrvarer 8.-9.6.2006.

Merknader

Rettsakten krever endring av forskrift 7.november 2002 nr. 1290 om fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1284 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1284/2006 av 29. august 2006 om permanent godkjenning av visse tilsetningsstoffer i fôrvarer (vedlegg I kap II)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir varig godkjenning for tre produkter som inneholder enzymer. Alle produktene ble søkt godkjent under dir. 70/524 om tilsetningsstoffer i fôrvarer, og godkjenningen er gitt iht. forordning 1831/2003 art. 25 som omhandler overgangsordninger. Slike stoffer skal i prinsippet revurderes innen 2010.

E 1621 er en blanding av i alt fire enzymer, endo-1,3(4)-betaglukanase, endo-1,4-beta-glukanase, alfa-amylase og endo-1,4-beta-xylanase. De produseres av følgende mikroorganismer, *Aspergillus aculeatus* (CBS589 94), *Trichoderma longibrachiatum* (CBS 592 94), *Bacillus amylofaciens* (DSM 9553) og *Trichoderma viridae* (NIBH FERM BP 4842). Produktet har handelsnavn Kemzyme W flytende og er godkjent til slaktekalkun. Bruksområdet er dietter med over 30% hvete, og det var tidligere godkjent midlertidig som nr.54.

E 1638 er en blanding av i alt tre enzymer, endo-1,3(4)-betaglukanase, endo-1,4-beta-xylanase og alfa-amylase. Det produseres av følgende mikroorganismer, *Trichoderma longibrachiatum* (ATCC 2106), *Trichoderma longibrachiatum* (ATCC 2105) og *Bacillus amylofaciens* (DSM 9553). Produktet har handelsnavn Porzyme 8100 og skal brukes til avvent smågris. Bruksområdet er dietter som inneholder over 50% bygg, og det var tidligere midlertidig godkjent som nr. 44.

E 1628 består av endo-1,4-beta-xylanase som produseres av *Trichoderma longibrachiatum* (ATCC 2105) det har handelsnavn Porzyme xylanase og foreligger både som flytende vare og i pulverform. Det var tidligere godkjent midlertidig (nr.33). Bruksområdet er fôr til slaktesvin og det skal brukes i dietter med over 35% hvete.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1443 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1443/2006 av 29. september 2006 om permanent godkjenning av visse tilsetningsstoffer til fôr og midlertidig godkjenning i 10 år av et koksidiostatikum (vedlegg I kap II)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir varig godkjenning av enzymet 3-fytase som produseres av en gjær, *Hansenula polymorfa* (DSM 15087), handelsnavn Phytase SP 1002. Bruksområdet er smågris, slaktegris, purke, slaktekylling, slaktekalkun og verpehøns. Den enzymproduserende stammen er genmodifisert. EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert saken (FEEDAP og GMO-panel) og anbefalt godkjenning. Fermenteringsprodukter produsert ved hjelp av GMO er inntil EU får revidert sitt regelverk unntatt godkjenning.

Enzymet endo-1,4-beta-xylanase som produseres av *Trichoderma longibrachiatum* (ATCC 2105) er tidligere gitt midlertidig godkjenning for smågris (For.1411/1999,nr.33). Denne endres nå til permanent godkjenning.

Semduramicin Na (AVIAX 5%) som er et koksidiostatikum, er tidligere gitt midlertidig godkjenning til slaktekylling (For.1041/2002) fram til 1.6.2006. Etter fornyet vurdering gis det nå godkjenning for samme bruksområde for 10 år. Godkjenningen er gitt til firma Phibro Animal Health,s.a.

25-hydrocholekalsiferol som tilhører gruppen "Vitaminer, provitaminer og kjemisk entydig beskrevne stoffer med tilsvarende virkning" ble søkt godkjent til slaktekylling, verpehøns og kalkun. Stoffet er gitt varig godkjenning på visse vilkår for nevnte bruksområder.

Alle de fire produktene ble søkt godkjent iht. dir. 70/524, og godkjenningen er gitt iht. forordning (EF) nr. 1831/2003, artikkel 25 som omhandler overgangsordninger.

Merknader

Rettsakten krever endring i Forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Norge har nasjonalt unntak for koksidiostatika. Fermenteringsproduktet oppfyller gjeldende krav i Forskrift om fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1444 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1444/2006 av 29. september 2006 om godkjenning av *Bacillus subtilis* C-3102 (Calsporin) som tilsetningsstoff i fôrvarer (vedlegg I kap II)

Sammendrag av innholdet

Rettsakten gjelder godkjenning av et "Zooteknisk tilsetningsstoff" tilhørende gruppen "Tarmstabiliserende stoffer". Det er gitt Id.nr. 4b1820. Aktivt stoff er levende sporer av *Bacillus subtilis* C-3102 (DSM 15544), handelsnavn Calsporin. Godkjenningen er gitt til firma Calpis Co Ltd representert i EU ved Orffa International Holding BV. EFSA (Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet) har vurdert produktet inkl. analysemetode, og anbefalt godkjenning. Bruksområdet er slaktekylling, og godkjenningen er gitt fram til 20.10.2016.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Norge har nasjonalt unntak for koksidiostatika.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1445 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1445/2006 av 29. september 2006 om endring av forordning (EF) nr. 1200/2005 med hensyn til godkjenningen av tilsetningsstoffet «*Bacillus cereus* var. *toyoi*», som tilhører gruppen mikroorganismer, i fôrvarer (vedlegg I kap II)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 1200/2005 av 26. juli 2005 gir varig godkjenning for stoffet *Bacillus cereus* var. *toyoi*, som tilhører gruppen mikroorganismer, til slaktekylling og slaktekanin (E 1701). Av vilkårene for godkjenning fremgår at det kan blandes med visse koksidiostatika. Etter fornyet vurdering er stoffet nå blitt godkjent for blanding med flere koksidiostatika. Det er også foretatt en vurdering av analysemetoden.

Merknader

Rettsakten krever endring av forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Norge har nasjonalt unntak for koksidiostatika.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1446 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1446/2006 av 29. september 2006 om godkjenning av *Enterococcus faecium* (Biomin IMB52) som tilsetningsstoff i fôrvarer (vedlegg I kap II)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder godkjenning av et "Zooteknisk tilsetningsstoff" tilhørende gruppen "Tarmstabiliserende stoffer". Det er gitt I.D nr.4b1850. Aktivt stoff er *Enterococcus faecium* DSM 3530, handelsnavn Biomin IMB 52. Godkjenningen er gitt til firma Biomin GmbH. EFSA har vurdert produktet inkl. analysemetode og anbefalt godkjenning. Bruksområdet er slaktekylling og godkjenningen er gitt for 10 år.

Enterococcus faecium DSM 3530 er tidligere godkjent til kalv opptil 6 mnd ved For.418/2001,nr.21, (handelsnavn Mirimil). Denne godkjenningen gikk ut 28.2.2005, og søknad om permanent godkjenning er under behandling.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer.

Norge har nasjonalt unntak for kosidiostatika.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 1447 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1447/2006 av 29. september 2006 om godkjenning av en ny bruk av *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf SC 47) som tilsetningsstoff i fôrvarer (vedlegg I kap II)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder godkjenning av et E 1702 som "Zooteknisk tilsetningsstoff" tilhørende gruppen "Tarmstabiliserende stoffer". Det inneholder *Saccharomyces cerevisiae* Sc 47 som aktivt stoff, handelsnavn Biosaf Sc 47. Godkjenningen er gitt til firma LFA Lesaffre Feed Additives, og det er tidligere godkjent til mjølkeku, slaktedyr (cattle for fattening), hest, smågris, purke og slaktekanin. For mjølkeku og hest er godkjenningen midlertidig (nr.5). Godkjenning som gis nå omfatter lam til slakt og godkjenningsvilkårene inkluderer også krav til analysemetode. Godkjenningen er gitt for en periode på 10 år.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift om tilsetningsstoffer til fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32006 R 0780 Kommisjonsforordning (EF) nr. 780/2006 av 24. mai 2006 om endring av vedlegg VI til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjon av landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (vedlegg II kap XII)

Sammendrag av innhold

Regelverket for økologisk produksjon ble utvidet til å omfatte husdyrproduksjon og animalske produkter fra 1999. Vedlegg VI, del a og b omhandler blant annet hvilke ingredienser (inkl. tilsetningsstoffer) og prosesshjelpemidler som kan brukes for produksjon og i økologiske produkter. Vedlegg VI har hittil kun regulert vegetabiliske, økologiske produkter.

Rettsakten endrer vedlegg VI, og det er nå tilpasset både vegetabiliske og animalske produkter, og dessuten for fruktviner andre enn viner dekket av forordning (EF) nr. 1493/1999.

Nærmere om innholdet i rettsakten:

- Vedlegg VI, del a, b, og c dekker ingredienser og prosesshjelpemidler som kan brukes for fremstilling av matvarer produsert hovedsakelig fra en eller flere ingredienser av planteopprinnelse og/eller animalsk opprinnelse, med unntak av viner produsert etter forordning (EF) nr. 1493/1999
- Produkter som er produsert før rettsakten gjøres gjeldende (dvs. 1. desember 2007), kan markedsføres som økologiske inntil de er utsolgt fra lager
- Natriumnitrat og kaliumnitrat skal revurderes innen 31. desember 2007

Del A, Tilsetningsstoffer, inkludert bærere:

Strukturen på del A er endret, slik at det nå er en tabellarisk oversikt over tillatte tilsetningsstoffer og bærere. Av tabellen framkommer det E-nr., navn på tilsetningsstoffene, beregnet for animalsk og/eller vegetabiliske produkter og i tillegg en kolonne for spesielle forhold. Under omtales de mest diskuterte tilsetningsstoffene:

E250 / E252; natriumnitritt/ kaliumnitrat, skal kunne brukes i animalske produkter. Indikativ (antydende) inngående mengde uttrykt som $\text{NaNO}_2/\text{NaNO}_3$ er 80mg/kg, og maksimum rest mengde i produktet uttrykt som $\text{NaNO}_2/\text{NaNO}_3$ er 50 mg/kg. Natriumnitritt/ kaliumnitrat kan bare brukes hvis myndighetene aksepterer dette. Produsenten må først vise til at det ikke er noen teknologiske alternativ til natriumnitritt/ kaliumnitrat som kan gi samme hygieniske garanti for produktet og/eller at spesiell egenskaper ved produktet opprettholdes.

E220 / E224, svoveldioksid/ kaliumdisulfitt, skal kunne brukes i fruktviner uten tilsetning av sukker og mjød (50mg) og i cider og perry hvor det er tilsatt sukker eller juice etter fermentering (100mg). Mengden oppgitt er maksimums nivå totalt i produktet (totalt fra alle kilder).

E160 b, Annatto, bixin, norbixin, skal kunne brukes til Red Leichester, Double Gloucester, Scottish Cheddar og Mimolette cheese.

E300 / E301; askorbinsyre/natriumaskorbat kan brukes i forbindelse med kjøttprodukter, men med visse restriksjoner.

E 553b; Talkum kan brukes som overflatebehandling for kjøttprodukter.

Del B: Prosesshjelpemidler og andre produkter:

Bentonitt kan brukes ved omstikking av mjød.

Kaolin kan brukes ved framstilling av propolis.

Del C: Uendret

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 4. oktober 2005 nr. 1103 om økologisk produksjon og merking av økologiske landbruksprodukter og næringsmidler (økologiforskriften).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET – Rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32003 D 0724 Kommisjonsvedtak 2003/724/EF av 10. oktober 2003 om midlertidig unntak fra direktiv 82/894/EØF vedrørende frekvensen av rapport om primærutbrudd av bovin spongiform encefalopati (vedlegg I kap I)

Sammendrag av innhold

Rettsakten unntar fra plikten nedfelt i direktiv 82/894/EØF om å rapportere primærutbrudd av BSE til Kommisjonen og andre medlemsstater innen 24 timer etter bekreftet tilfelle. Tilfellene skal rapporteres i samsvar med direktiv 82/894/EØF artikkel 4, dvs. ukentlig (mandager). Bakgrunnen er det relativt store omfanget av tilfeller, og at ukentlig rapportering er tilstrekkelig. Direktiv 82/894/EØF er en del av EØS-avtalen (jf. særskilt vedlegg nr. 2 til St.prp. nr. 100 for 1991-92).

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for landbruk (nå matproduksjon), der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32006 L 0041 Kommisjonsdirektiv 2006/41/EF av 7. juli 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere klotianidin og petoksamid som virksomme stoffer (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inkluderer to EU-nye virksomme stoffer (plantevernmidler) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF, den såkalte positivlisten. Virksomme stoffer som skal inngå i plantevernmidler, vurderes av EU-landene mht eventuell oppføring på positivlisten. Dette gjelder både eksisterende virksomme stoffer (på markedet per 25. juli 1993) og EU-nye virksomme stoffer. Av stoffene som er behandlet på fellesskapsnivå, kan bare de som er oppført på positivlisten, inngå i plantevernmidler som godkjennes av hvert enkelt medlemsland i henhold til kriteriene i rådsdirektiv 91/414/EØF.

Ved vurdering av plantevernmidler som inneholder de aktuelle stoffene for eventuell godkjenning i medlemslandene, skal det tas spesielt hensyn til følgende:

- Klotianidin: Beskyttelse av grunnvann når stoffet brukes i områder med sårbar jord og/eller klimatiske forhold samt risiko for frøetendefugler og pattedyr når stoffet brukes som beisemiddel. Bruksbetingelsene skal inkludert risikoreduserende ved behov.
- Petoksamid: Beskyttelse av grunnvann når stoffet brukes i områder med sårbar jord og/eller klimatiske forhold samt beskyttelse av vannmiljøet og særskilt høyerestående

vannlevende planter. Bruksbetingelsene skal inkludert risikoreduserende ved behov. Medlemslandene skal orientere Kommisjonen om spesifisering av det tekniske materialet som markedsføres kommersielt.

Merknader

Rådssdirektiv 91/414/EØF er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene og de er derfor ikke implementert i norsk regelverk. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004.

Status for stoffene (brukt som plantevernmidler) i Norge:

Klotianidin: Ikke i Norge.

Petoksamid: Ikke i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel i henhold til gjeldende unntak.

32006 L 0045 Kommisjonsdirektiv 2006/45/EF av 16. mai 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF vedrørende spesifisering av det virksomme stoffet propoksykarbason (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler beslutning om å endre spesifiseringen av det virksomme stoffet propoksykarbason (plantevernmidler) mht. renhet. Stoffet er inkludert i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF, den såkalte positivlisten, jfr. kommisjonsdirektiv 2003/119/EF. Behovet for endring skyldes forskjeller ved produksjonsprosessen når den er endret fra småskala- til storskalaproduksjon. Med bakgrunn i dette endres positivlisten.

Virksomme stoffer som skal inngå i plantevernmidler, vurderes av EU-landene mht. eventuell oppføring på positivlisten. Dette gjelder både eksisterende virksomme stoffer (på markedet pr. 25. juli 1993) og EU-nye virksomme stoffer. Av stoffene som er behandlet på fellesskapsnivå, kan bare de som er oppført på positivlisten, inngå i plantevernmidler som godkjennes av hvert enkelt medlemsland i henhold til kriteriene i rådsdirektiv 91/414/EØF.

Merknader

Rådssdirektiv 91/414/EØF er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene, og de er derfor ikke implementert i norsk regelverk. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel i henhold til gjeldende unntak.

32006 L 0064 Kommisjonsdirektiv 2006/64/EF av 18. juli 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere klopuralid, cyprodinil, fosetyl og trinexapac som virksomme stoffer (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inkluderer fire eksisterende virksomme stoffer (plantevernmidler) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF, den såkalte positivlisten. Virksomme stoffer som skal inngå i plantevernmidler, vurderes av EU-landene mht. eventuell oppføring på positivlisten. Dette gjelder både eksisterende virksomme stoffer (på markedet pr. 25. juli 1993) og EU-nye virksomme stoffer. Av stoffene som er behandlet på fellesskapsnivå, kan bare de som er oppført på positivlisten, inngå i plantevernmidler som godkjennes av hvert enkelt medlemsland i henhold til kriteriene i rådsdirektiv 91/414/EØF.

Ved vurdering av plantevernmidler som inneholder de aktuelle stoffene for eventuell godkjenning i medlemslandene skal det tas spesielt hensyn til følgende:

- **Klopuralid:** Beskyttelse av planter som ikke er målorganismer i grunnvann under sårbare forhold. Godkjenningsbetingelsene skal inkludere risikoreduserende tiltak og overvåkingsprogrammer skal utføres for å verifisere potensiale for grunnvannsforurensning i sårbare soner, ved behov. Medlemslandene skal etterspørre supplerende dokumentasjon for å bekrefte resultatene på dyremetabolisme, og sørge for at tilvirker leverer dette til EU-kommisjonen innen 2 år fra dette direktivet trer i kraft.
- **Cyprodinil:** Brukereksponering for å sikre at bruksbetingelsene krever bruk av passende verneutstyr. Beskyttelse av fugler, pattedyr og vannlevende organismer. Godkjenningsbetingelsene skal inkludere risikoreduserende tiltak som for eksempel buffersoner. Medlemslandene skal etterspørre supplerende dokumentasjon for å bekrefte risikovurderingene for fugler og pattedyr og for mulig tilstedeværelse av rester av metabolittene CGA 304075 i mat av animalsk opprinnelse, og sørge for at tilvirker leverer dette til EU-kommisjonen innen 2 år fra dette direktivet trer i kraft.
- **Fosetyl:** Beskyttelse av fugler, pattedyr, vannlevende organismer og nyttedyr. Godkjenningsbetingelsene skal inkludere risikoreduserende tiltak som for eksempel buffersoner ved behov. Medlemslandene skal etterspørre supplerende dokumentasjon for å bekrefte risikovurderingen for nyttedyr spesielt spesielt mht. recovery i felt og for planteetende pattedyr, og sørge for at tilvirker leverer dette til EU-kommisjonen innen 2 år fra dette direktivet trer i kraft.
- **Trinexapac:** Beskyttelse av fugler og pattedyr. Godkjenningsbetingelsene skal inkludere risikoreduserende tiltak ved behov.

Merknader

Rådsdirektiv 91/414/EØF er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene, og de er derfor ikke implementert i norsk regelverk. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004.

Status for stoffene (brukt som plantevernmiddel) i Norge:

Klopuralid: Godkjent

Cyprodinil: Godkjent

Fosetyl: Godkjent

Trinexapac: Godkjent

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet,

Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel i henhold til gjeldende unntak.

32006 L 0074 Kommisjonsdirektiv 2006/74/EF av 21. august 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere diklorprop-P, metkonazol, pyrimetaniil og triklopyr som virksomme stoffer (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inkluderer fire eksisterende virksomme stoffer (plantevernmidler) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF, den såkalte positivlisten. Virksomme stoffer som skal inngå i plantevernmidler, vurderes av EU-landene mht. eventuell oppføring på positivlisten. Dette gjelder både eksisterende virksomme stoffer (på markedet pr. 25. juli 1993) og EU-nye virksomme stoffer. Av stoffene som er behandlet på fellesskapsnivå, kan bare de som er oppført på positivlisten, inngå i plantevernmidler som godkjennes av hvert enkelt medlemsland i henhold til kriteriene i rådsdirektiv 91/414/EØF.

Ved vurdering av plantevernmidler som inneholder de aktuelle stoffene for eventuell godkjenning i medlemslandene, skal det tas spesielt hensyn til følgende:

- **Diklorprop-P:** Beskyttelse av fugler, pattedyr, vannlevende organismer og planter som ikke skal bekjempes. Godkjenningsbetingelsene skal omfatte risikoreduserende tiltak ved behov. Medlemslandene skal etterspørre supplerende dokumentasjon for å bekrefte resultatene av metabolisme i dyr og risikovurderingen av akutt og korttidseksponering for planteetende pattedyr, og sørge for at tilvirker leverer dette til EU-kommisjonen innen 2 år fra dette direktivet trer i kraft.
- **Metkonazol:** Beskyttelse av vannlevende organismer, fugler og pattedyr. Godkjenningsbetingelsene skal omfatte risikoreduserende tiltak ved behov. Beskyttelse av brukerne. Godkjenningsbetingelsene skal omfatte krav om verneutstyr ved behov.
- **Pyrimetaniil:** Beskyttelse av vannlevende organismer. Godkjenningsbetingelsene skal omfatte risikoreduserende tiltak som f.eks. buffersoner ved behov. Beskyttelse av brukerne og sørge for at bruksbetingelsene inkluderer krav om bruk av egnet verneutstyr. Medlemslandene skal etterspørre supplerende dokumentasjon for å bekrefte risikovurderingen for fisk, og sørge for at tilvirker leverer dette til EU-kommisjonen innen 2 år fra dette direktivet trår i kraft.
- **Triklopyr:** Beskyttelse av grunnvann i sårbare områder. Godkjenningsbetingelsene skal omfatte risikoreduserende tiltak som f.eks. buffersoner ved behov. Beskyttelse av brukerne og sørge for at bruksbetingelsene inkluderer krav om bruk av egnet verneutstyr. Beskyttelse av fugler, pattedyr og vannlevende organismer. Godkjenningsbetingelsene skal omfatte risikoreduserende tiltak ved behov. Medlemslandene skal etterspørre supplerende dokumentasjon for å bekrefte risikovurderingen for akutte og langtids-effekter for fugler og pattedyr samt risikoen for eksponering av akvatiske organismer for metabolitten 6-chloro-2-pyridinol, og sørge for at tilvirker leverer dette til EU-kommisjonen innen 2 år fra dette direktivet trår i kraft.

Merknader

Rådsdirektiv 91/414/EØF er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene, og de er derfor ikke implementert i norsk regelverk. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004.

Status for stoffene (brukt som plantevernmiddel) i Norge:

Diklorprop-P: Godkjent

Metkonazol: Innmeldt til biologisk utprøving i 2005

Pyrimetaniil: Godkjent

Triklopyr: Ikke i Norge

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel i henhold til gjeldende unntak.

32006 L 0075 Kommisjonsdirektiv 2006/75/EF av 11. september 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF for å inkludere dimoksydrobin som virksomt stoff (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inkluderer ett EU-nytt virksomt stoff (plantevernmiddel) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF, den såkalte positivlisten. Virksomme stoffer som skal inngå i plantevernmidler, vurderes av EU-landene mht. eventuell oppføring på positivlisten. Dette gjelder både eksisterende virksomme stoffer (på markedet pr. 25. juli 1993) og EU-nye virksomme stoffer. Av stoffene som er behandlet på fellesskapsnivå, kan bare de som er oppført på positivlisten, inngå i plantevernmidler som godkjennes av hvert enkelt medlemsland i henhold til kriteriene i rådsdirektiv 91/414/EØF.

Ved vurdering av plantevernmidler som inneholder dimoksydrobin for eventuell godkjenning i medlemslandene, skal det tas spesielt hensyn til følgende:
Beskyttelse av grunnvann når det virksomme stoffet benyttes i en situasjon hvor det ikke er tett bladdekke eller i områder med sårbare jord og/eller klimatiske forhold. Beskyttelse av vannlevende organismer. Bruksbetingelsene skal inkludere risikoreduserende tiltak ved behov. Medlemslandene skal etterspørre raffinert risikovurdering for fugler og pattedyr for formulert virksomt stoff samt omfattende akvatisk risikovurdering vedrørende den høye kroniske risikoen for fisk og effektiviteten av risikoreduserende tiltak, spesielt med hensyn til avrenning og drenering. Medlemslandene skal sørge for at tilvirker leverer dette til EU-kommisjonen innen 2 år fra dette direktivet trer i kraft.

Merknader

Rådsdirektiv 91/414/EØF er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene, og de er derfor ikke implementert i norsk regelverk. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004.

Status for dimoksydrobin (brukt som plantevernmiddel) i Norge: Ikke i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel i henhold til gjeldende unntak.

32006L 0076 Kommisjonsdirektiv 2006/76/EF av 22. september 2006 om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF vedrørende spesifisering av det virksomme stoffet klortalonil (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler beslutning om å endre den tekniske spesifiseringen til det virksomme stoffet klortalonil, som allerede er inkludert i listen over virksomme stoffer (plantevernmidler) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF, den såkalte positivlisten. Virksomme stoffer som skal inngå i plantevernmidler, vurderes av EU-landene mht. eventuell oppføring på positivlisten. Dette gjelder både eksisterende virksomme stoffer (på markedet pr. 25. juli 1993) og EU-nye virksomme stoffer. Av stoffene som er behandlet på fellesskapsnivå, kan bare de som er oppført på positivlisten, inngå i plantevernmidler som godkjennes av hvert enkelt medlemsland i henhold til kriteriene i rådsdirektiv 91/414/EØF.

Endringen skyldes at nye spesifikasjoner er vedtatt av FAO mht. heksaklorbenzen som urenheter. Vedlegget til direktiv 2005/53/EF endres derfor.

Merknader

Rådsdirektiv 91/414/EØF er en del av EØS-avtalen, men EØS/EFTA-landene har et ikke tidsavgrenset unntak for disse bestemmelsene, og de er derfor ikke implementert i norsk regelverk. Vurdering av plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004.

Klortalonil er ikke godkjent for bruk som plantevernmiddel i Norge. Søknad om godkjenning ble avvist i 1995 pga. urenheter i det virksomme stoffet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel i henhold til gjeldende unntak.

MILJØVERNDEPARTEMENTET - Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32005 L 0069 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/69/EF av 16. november 2005 om 27. endring av rådsdirektiv 76/769/EØF om begrensninger på omsetning og bruk av visse farlige stoffer og produkter – polysyklisk aromatisk hydrokarbon i mykningsoljer og dekk (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Direktiv 76/769/EØF gir regler om vedrørende omsetning og bruk av enkelte farlige stoffer og produkter (begrensningsdirektivet). Direktiv 2005/69/EF er 27. endring av direktiv 76/769/EØF og innebærer restriksjoner av visse PAHer (polysykliske aromatiske hydrokarboner) i ekstenderoljer for bruk i dekk. Direktivet innebærer et forbud mot bruk av ekstenderoljer som har et høyt innhold av PAHer. Oljene benyttes i bildekkproduksjon for å mykgjøre gummipolymeren og dekkenes slitebane. Direktivet angir også hvordan innholdet av PAHer kan måles i praksis.

Direktivet innebærer forbud/regulering av følgende åtte PAHer:

- Benzo[a]pyren (BaP)
- Benzo[e]pyren (BeP)
- Benzo[a]anthracen (BaA)
- Krysen (CHR)
- Benzo[b]fluoranten (BbFA)
- Benzo[j]fluoranten (BjFA)
- Benzo[k]fluoranten (BkFA)
- Dibenzo[a,h]anthracen (DBA_hA)

1. Ekstenderoljer kan ikke omsettes eller benyttes til produksjon av dekk eller deler av dekk dersom de inneholder mer enn 1 mg/kg BaP eller mer enn 10 mg/kg av summen av alle de åtte PAHene.

2. Dekk eller slitebaner til regummiering som produseres etter 1. januar 2010 kan ikke omsettes dersom de inneholder ekstenderoljer som overskrider grensene foreslått i punkt 1.

3. Regummierte dekk er ikke omfattet av punkt 2 hvis deres slitebaner ikke inneholder ekstenderoljer som overskrider grenseverdiene i punkt 1.

Kommisjonen begrunner reguleringen med at de ønsker å redusere utslipp av dekkrester som inneholder kreftfremkallende stoffer ned på et akseptabelt nivå ut fra helse- og miljøhensyn. Regulering av PAH-er anses som positivt for både helse og miljø.

Merknader

Forskrift nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter av 1. juni 2004 (produktforskriften) implementerer bestemmelsene i EUs begrensningsdirektiv. Direktivet vil kreve endring av forskriften. Norge deltar aktivt i EUs arbeidsgruppe for begrensningsdirektivet som dette direktivet faller inn under. Myndighetene har også vært i kontakt med berørte parter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32005 L 0084 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/84/EF av 14. desember 2005 om 22. endring av rådsdirektiv 76/769/EØF om begrensninger på omsetning og bruk av visse farlige stoffer og produkter - ftalater/leketøy (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Rådsdirektiv 76/769/EØF (begrensningsdirektivet) gir regler om begrensninger i omsetning og bruk av enkelte skadelige stoffer og produkter.

Kommisjonen fremsatte i 1998 en henstilling til medlemslandene om å vedta nødvendige tiltak for å sikre effektiv beskyttelse for barn inntil det foreligger fellesskapsregler for regulering av innholdet av ftalater i visse PVC-mykgjørere i leker beregnet på barn under tre år.

Gruppen *ftalater* består av mange forskjellige stoffer. Enkelte stoffer er klassifisert som reproduksjonsskadelige. Noen er i tillegg også klassifisert som miljøskadelige. Ftalater blir produsert i store mengder og inngår i mange produkter. Ftalater brukes hovedsakelig som mykgjørere i plast, særlig PVC. Myk PVC-plast benyttes i en rekke produkter (f.eks. kabler, tetningsmidler, lim, bilpleieprodukter). Ftalater er påvist mange steder i miljøet, bl.a. i ferskvann, saltvann, avløpsvann, i luft og i organismer. Stoffene er bl.a. også påvist i muslinger og fisk. Flere EU-medlemsland har iverksatt tiltak vedrørende visse ftalater i leketøy. I påvente av at direktivforslaget skulle fastsettes, og at resterende medlemsland skulle følge opp, valgte Kommisjonen å innføre en beslutning for visse ftalater. Kommisjonsbeslutning 1999/815/EF omfatter myke PVC-leker/barneprodukter som inneholder 0,1 vektprosent eller mer av følgende ftalater: DEHP, DBP, BBP, DINP, DIDP og DNOP. Produktene som omfattes av beslutningen er leketøy og artikler beregnet på barn under tre år, og som er beregnet til å bli puttet i munnen. Beslutningen gjelder for tre måneder av gangen og har blitt forlenget siden den trådte i kraft. Arbeidet med å ferdigstille et direktiv har tatt relativt lang tid på grunn av flere faktorer, bl.a. i påvente av risikovurderinger for de aktuelle ftalatene, tilgjengelighet av alternative og trygge mykgjørere til bruk i disse produktene og utvikling av migrasjonstester.

Direktivet inneholder følgende bestemmelser:

- Ftalatene DEHP, DBP og BBP skal ikke benyttes som stoff eller bestanddel i stoffblandinger i konsentrasjoner over 0,1 vektprosent av det mykgjørende materialet i leketøy og småbarnsprodukter. Leketøy og småbarnsprodukter som inneholder ftalater i konsentrasjoner over den nevnte grensen skal ikke omsettes.

- Ftalatene DINP, DIDP og DNOP skal ikke benyttes som stoff eller bestanddel i stoffblandinger i konsentrasjoner over 0,1 vektprosent av det mykgjørende materialet i leketøy og småbarnsprodukter som barn kan putte i munnen. Leketøy og småbarnsprodukter som inneholder disse ftalatene i konsentrasjoner over denne grensen skal ikke omsettes.

I direktivet er "småbarnsprodukter" definert på følgende måte: ethvert produkt som har til formål å gjøre det lettere for små barn å sove eller slappe av, som benyttes til barns hygiene eller som barn kan spise med eller suge på.

Merknader

Norsk forskrift ble fastsatt 28. juli 1999 og gjelder forbud mot ftalater i leketøy og en del sped- og småbarnsprodukter. Disse bestemmelsene er nå nedfelt i § 3-12 i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) fastsatt 1. juni 2004 med senere endringer. Norge fastsatte endringer i produktforskriften med ikrafttredelse 1. januar 2007 som ivaretar bestemmelsene i direktiv 2005/84/EF. Endringene er en forbedring av regelverket og øker beskyttelsen for barn ved at de tre mest skadelige ftalatene forbys i leker som er beregnet for barn helt opp til 14 år.

Ftalatene DEHP, DBP og BBP skal klassifiseres og merkes i henhold til forskrift om klassifisering og merking av farlige kjemikalier. DEHP, DBP og BBP er klassifisert som reproduksjonsskadelige med farebetegnelsen giftig og er dermed omfattet av omsetningsrestriksjoner.

Norge deltar aktivt i EUs arbeidsgruppe for begrensningsdirektivet som dette direktivet faller inn under. Myndighetene har også vært i kontakt med berørte parter. Innenfor EUs arbeid med risikovurdering av eksisterende stoffer er/har disse stoffene vært til vurdering. Norge deltar også i dette arbeidet og er rapportør for ftalaten BBP.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 L 0008 Kommisjonsdirektiv 2006/8/EF av 23. januar 2006 om tekniske tilpasninger til vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF om bestemmelser om klassifisering, merking og emballering av farlige stoffblandinger (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Rådsdirektiv 1999/45/EF gir regler om klassifisering, merking og emballering av farlige kjemiske stoffblandinger. Direktiv 2006/8/EF endrer/oppdaterer bestemmelser i vedleggene II, III og V i direktiv 1999/45/EF. Regelverket om klassifisering og merking av kjemikalier er et viktig verktøy for å redusere og forebygge helse- og miljøskader forårsaket av kjemikalier. Klassifisering og merking av et stoff kan bl.a. få betydning for omsetningen. Stoff som merkes "giftig" eller "meget giftig" kan i praksis ikke selges til vanlige forbrukere. Merking kombineres med sikkerhetssetninger (eks. "oppbevares utilgjengelig for barn") og risikosetninger (eks. "farlig ved svelging") på emballasjen. Systemet skal sikre at brukerne, både arbeidstakere og vanlige forbrukere, skal få informasjon om kjemikaliens farlige egenskaper og mulige skadevirkninger slik at de kan ta nødvendige forholdsregler.

I vedlegg II foretas en presisering av direktivteksten i forbindelse med bruk av risikosetninger for stoffblandinger som inneholder mer enn ett stoff som er klassifisert for kreft, arvestoffskader eller reproduksjonsskader. Stoffblandinger som består av mer enn ett stoff som i direktiv 67/548/EØF (klassifisering og merking av farlige stoffer - også kalt stoffdirektivet) er klassifisert som kreftfremkallende, arvestoffskadelige og/eller reproduksjonsskadelige skulle imidlertid merkes med risikosetninger som angir klassifisering i både kategori 1 eller 2 og 3. Imidlertid medførte merking med to risikosetninger et uklart budskap, og derfor skal en stoffblanding nå kun klassifiseres i, og merkes med den høyeste (dvs. den farligste) kategorien. Vedlegg III omhandler konsentrasjonsgrenser for miljøskadelige egenskaper, dvs. at det fastsettes spesifikke konsentrasjonsgrenser for å unngå at faren skal undervurderes. Stoffblandinger som inneholder stoffer som står oppført på vedlegg I til stoffdirektivet (listen over klassifiserte stoffer) har blitt

behandlet annerledes enn stoffer som foreløpig ikke er inkludert i vedlegg I til stoffdirektivet, men som er midlertidig klassifisert og merket og som ikke har fått fastsatt spesifikke konsentrasjonsgrenser. Det er dermed behov for å sikre at de spesifikke konsentrasjonsgrensene gjelder på samme måte for alle stoffblandinger som inneholder stoffer som er giftige for vannmiljøet. Vedlegg V omhandler særlige krav til merkebestemmelser, og i beskrivelsene av kravene til merking og emballering i vedlegg V finnes eksempler på språklig inkonsekvens. Disse er nå justert for å bli mer presise.

Merknader

Forskrift 16. juli 2002 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier med senere endringer. Implementering av rettsakten vil medføre endring i denne forskriften. Norge deltar aktivt i EUs arbeidsgrupper som dette direktivet faller inn under. Myndighetene er også i kontakt med berørte parter. Direktivet inneholder bestemmelser som strammer opp og presiserer uklarheter i regelverket, og gjør det dermed lettere for berørte parter å følge regelverket og å unngå misforståelser. Endringene anses som en positiv forbedring for helse og miljø.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32004 R 0850 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 av 29. april 2004 om persistente organiske forurensende stoffer (POPs) (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 av 29. april 2004 om persistente organiske forbindelser (POPs) er et nytt regelverk samtidig som det endrer direktiv 79/11/EØF om forbud mot markedsføring og bruk av plantevernmidler som inneholder visse aktive stoffer.

Formålet med forordningen er å gjennomføre krav i den globale Stockholm-konvensjonen om persistente organiske forbindelser (POPs) og ECE POPs-protokollen under konvensjonen om langtransporterte grensekryssende luftforurensning. Forordningen har regler om produksjon, omsetning, bruk, utslipp og avfallsbehandling for stoffer som omfattes av disse internasjonale avtalene. Forordningen har også bestemmelser om bl.a. overvåkning, informasjonsutvikling og teknisk bistand.

Rettsakten er en oppfølging av de ovennevnte avtalene, men går samtidig noe lenger enn eksisterende krav i protokoller og konvensjoner. Rettslig basis er art 175 (miljø) i EF-traktaten. Forordningen inneholder noen mindre materielle avvik fra norsk regelverk eller praksis. Blant annet tillates forskning rettet mot ny bruk av stoffene. Samtidig klargjøres et eksplisitt forbud også i faste bearbejdede produkter. Forordningen forbyr også eksplisitt gjenvinning/gjenbruk av POPs-avfall samt POP-holdig avfall. Forordningen krever også spesifikt at det etableres kvantitative utslippsoversikter for bestemte stoffer, herunder PCB, fra prosesser.

Merknader

Gjeldende norske forskrifter:

- Forskrift om plantevernmidler av 26. juli 2004.
- Forskrift om begrensninger i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).

Norges politikk er å stanse utslipp av POPs. Plantevernmidler er regulert gjennom egen godkjenningsordning i Norge, og ingen av de aktuelle stoffene er godkjent for bruk som

plantevernmidler her. Det er i tillegg forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette eller bruke stoff som omfattes av forordningens artikkel 3 i produktforskriften §§ 2-2 og 4-1. Statens forurensningstilsyn (SFT) har tidligere gjennomgått kravene i de internasjonale avtalene og konkludert med at de ikke vil føre til krav ut over det regelverket og den praksis som eksisterer i Norge. Forordningen vil likevel føre til økt tydelighet ved mer eksplisitte forbud og reguleringer.

SFT sendte forordningen på nasjonal høring i 2005 med forslag om å gjennomføre forordningen i produktforskriften. Ingen av høringsinstansene var negative til at forordningen gjennomføres i norsk regelverk. Samlet sett anses endringene som følge av forordningen som en forbedring i forhold til både helse og miljø.

Sakkyndige instansers merkader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 0565 Kommisjonsforordning (EF) nr. 565/2006 av 6. april 2006 om krav til testing og informasjon for importører eller produsenter av en rekke prioriterte stoffer i samsvar med rådsforordning (EØF) nr. 793/93 om vurdering og kontroll av risikoen ved eksisterende stoffer (vedlegg II kap XV)

Sammendrag av innhold

Forordning (EØF) nr. 793/93 om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer (dvs. stoffer som var på markedet før 1981) fastsetter regler for vurdering av helse- og miljørisiko for eksisterende stoffer, og for å foreslå tiltak for å begrense helse- og miljørisiko. De endelige risikovurderingsrapportene og rapportene om risikoreduksjonstiltak blir brukt som grunnlagsdokumenter i EUs gruppe for klassifisering og merking av farlige kjemikalier, i EUs arbeidsgruppe der EUs grenseverdier settes og som grunnlag for eventuelle tiltak gjennom annen lovgivning, f.eks. gjennom nye bestemmelser i begrensningsdirektivet (76/769/EØF).

Stoffene som omfattes er oppført på fire prioritetslister. Hvert land har fått ansvar for å være rapportør for et visst antall stoffer. Det kreves at produsenter og importører skal sende inn tilgjengelig dokumentasjon om helse- og miljøeffekter og eksponering for stoffene, og eventuelt foreta tester dersom det mangler dokumentasjon. Kravet faller på hver enkelt produsent/importør, men industrien samarbeider om å fremskaffe dokumentasjon/utføre tester og deler kostnadene ved dette.

Rapportørene (som er utpekt av medlemsstatene) har vurdert de opplysninger som produsenter eller importører har fremlagt for en rekke prioriterte stoffer. Etter konsultering med produsenter, importører og andre medlemsland har rapportørene konkludert med at det er nødvendig å pålegge disse produsentene og importørene å fremskaffe/send inn ytterligere informasjon og utføre flere tester.

De opplysninger som er nødvendig for vurdering av de aktuelle stoffene er ikke tilgjengelige fra tidligere produsenter eller importører. Produsenter og importører har undersøkt at dyreforsøk ikke kan erstattes eller begrenses ved hjelp av andre metoder.

I vedlegget til forordning 565/2006 fremgår det hvilke stoffer, hva slags ytterligere informasjons-/testkrav og hvilke tidsfrister som pålegges produsenter/importører.

Testene som er krevet skal utføres etter spesifiserte protokoller satt opp av rapportøren for stoffet, og innenfor de tidsfrister som er angitt. DekabDE er blant de stoffene som er oppført på vedlegget med testkrav. Kravene gjelder ytterligere tester på mus eller rotter for å undersøke nærmere om stoffet deka-BDE har effekt på nervesystemet hos dyr under utvikling. Norge har utarbeidet ekspertuttalelser der det argumenteres for behovet for ytterligere tester fordi enkelte studier viser indikasjoner på slike effekter. Det er også stilt krav om mer informasjon om kartlegging av humane nivåer av stoffet i morsmelk og i blod. Det skal utføres trendanalyser over en periode på 10 år. Det er også stilt krav om videre miljøovervåking i fugl, avløpsslam, sediment og luft for å etablere en tidstrend over en periode på 10 år for stoffet og nedbrytningsstoffene som er mer miljøfarlige og bioakkumulerende. Norge har spilt inn måledata utført i Norge og arktiske områder. Norge har fått gjennomslag for at målinger i arktiske arter skal utføres videre i overvåkningsprogrammet. Norsk Polarinstitutt har fått i oppdrag fra industrien å utføre målinger i polarmåke.

Merknader

Forordning (EØF) nr. 793/93 er gjennomført i norsk regelverk gjennom forskrift om vurdering og kontroll av risikoer ved eksisterende stoffer fastsatt 4. mai 1995. Arbeidet som gjøres med risikovurderinger og risikoreduksjonsstrategier er positivt og endringene anses som en forbedring av regelverket.

Sakkyndige instansers merknader

Norge deltar i ekspertsamarbeidet under forordningen og er også i kontakt med berørte parter. Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Utenriksdepartementet, Post- og teletilsynet og Vegdirektoratet er representert. Rettsakten ble funnet relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32004 L 0107 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/107/EF av 15. desember 2004 (4. datterdirektiv om luftkvalitet - arsen, kadmium, nikkel, kvikksølv og PAH)
(vedlegg XX kap III)

Sammendrag av innhold

Europaparlamentet og Rådet vedtok 15. desember 2004 et direktiv om arsen, kvikksølv, nikkel og polysykliske hydrokarboner (PAH) i uteluft. Direktivet er det fjerde og siste datterdirektivet under rammedirektivet om luftkvalitet (96/62/EF) og omfatter nevnte stoffer. Direktivet reflekterer målene i det "6. europeiske miljøhandlingsprogrammet" gjennom å:

- fastsette mål som ikke skal gi negative helseeffekter
- forbedre overvåking og forvaltning av luftkvaliteten
- informere publikum.

Kommisjonen la 31. januar 2005 frem en helhetlig strategi for utslipp av kvikksølv. Kvikksølv behandles derfor i mindre grad i direktivet utover krav om målinger av bakgrunnskonsentrasjoner. Direktivet fastsetter krav om målinger. For arsen, kadmium, nikkel og benzo(a)pyrene (indikator for PAH) er det fastsatt øvre og nedre vurderingsterskler som utløser obligatoriske krav om et minimum av faste målinger av konsentrasjonen av disse stoffene i luft. Uavhengig av

konsentrasjonsnivåer for de enkelte stoffene stiller direktivet krav om indikative målinger av bakgrunnskonsentrasjoner i luft og total avsetning med en stasjon per 100,000 km². Indikative målinger er stikkprøvemålinger med redusert krav til tidsdekning i forhold til faste målinger. Direktivet fastsetter ingen bindende grenseverdier, men målsettinger for konsentrasjonen av arsen, kadmium, nikkel og benzo(a)pyrene (B(a)P) i luft. Målsettinger vil ikke kreve gjennomføring av tiltak overfor industrisektoren ut over det som omfattes av IPPC-direktivets (direktiv 96/61/EF om integrert forebygging og begrensning av forurensning) krav om BAT (best available techniques = beste tilgjengelige teknikker), og skal ikke lede til stenging av bedrifter. Medlemsstatene skal gjennomføre praktisk mulige samfunnsøkonomisk lønnsomme tiltak innenfor relevante sektorer for å sikre at målsettingene blir oppnådd innen 31.12.2012.

Direktivet stiller krav om informasjon til publikum. Overskridelse av målsettingene vil utløse rapporteringsplikt til Kommisjonen.

Merknader

Direktivet fastsetter målsettinger for konsentrasjonen av arsen, kadmium, nikkel og PAH i luft samt krav til målinger, rapportering og varsling. Det er ikke utarbeidet generelle norske krav som setter grenser for tungmetaller og PAH i utendørsluft. Reguleringer av utslipp fra industri gjennomføres ved krav som stilles i utslippstillatelser etter forurensningsloven (IPPC-direktivet). Bestemmelser om lokal luftkvalitet i forurensningsforskriften stiller krav til målinger, rapportering og varsling til befolkningen for de øvrige datterdirektivene, som er lik de kravene som fremgår av dette direktivet.

Direktiv 96/62/EF, 1999/30/EF, 2000/69/EF og 2002/3/EF om lokal luftkvalitet inngår i EØS-avtalen og er gjort gjeldende i Norge i forskrift om begrensning av forurensning. Direktivet skiller seg fra de øvrige direktivene ved at det ikke fastsetter juridisk bindende grenseverdier for stoffene det omhandler. Rammeverket for overvåkning, målinger og rapportering er lik den i eksisterende forskrift. Bestemmelsene i direktivet vil bli gjennomført i norsk rett gjennom endring av eksisterende bestemmelser om lokal luftkvalitet i forurensningsforskriften.

Ut fra prinsippet om forurenser betaler, slik som bl.a. legges til grunn i eksisterende bestemmelse om luftkvalitet i forurensningsforskriften, vil direktivet ha økonomiske konsekvenser for noen bykommuner, Statens vegvesen, SFT og for industrien. Kostnadene vil omfatte etablering og drift av målinger og måleutstyr, inkl. kvalitetssikring og rapportering. SFT anslår at kravene til målinger vil medføre en samlet årlig kostnad på omlag 5 millioner kroner. Det legges til grunn at myndighetenes kostnader knyttet til oppfølging av krav til målinger og rapportering i forbindelse med direktivet vil bli dekket innenfor eksisterende budsjettammer. Berørte kommuner vil i tillegg få noen økte administrative kostnader knyttet til oppfølging av kravene.

Sakkyndige instansers merknader

Det vedtatte direktivet har ikke vært på høring, men et tidligere direktivforslag fra Kommisjonen var på høring høsten 2003 til aktuelle norske instanser. Daværende forslag inneholdt bl.a. færre krav til overvåking og kun en målsetting for PAH.

Rettsaken har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken relevant og akseptabel.

MILJØVERNDEPARTEMENTET – Rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32006 D 0193 Kommisjonsvedtak 2006/193/EF av 1. mars 2006 om fastsetjing av reglar i medhald av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 761/2001 om bruken av EMAS-logoen i unntakstilfelle på transportemballasje og tertiæremballasje (vedlegg XX kap I)

Sammendrag av innhold

Vedtaket fastsetter at EMAS-registrerte virksomheter kan bruke EMAS-logoen i særskilte tilfeller på transportemballasje og tertiæremballasje. EMAS står for fellesskapsordningen for miljøstyring og miljørevisjon, der organisasjoner kan delta på frivillig basis. Det anbefales i vedtaket at virksomheter som tar denne muligheten i bruk, gir tilleggsinformasjon slik at dette ikke kan sammenblandes med miljømerking av produkter.

Merknader

Vedtaket vedrørende bruk av logoen innebærer ingen formelle regelendringer. Det er ingen krav til formelle endringer eller til spesielle prosedyrer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Finansdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET - Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32005 R 2111 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 av 14. desember 2005 om opprettelse av en fellesskapsliste over luftfartsselskaper underlagt driftsforbud i Fellesskapet og om informasjon til lufttransportpassasjerer om identiteten til utførende luftfartsselskaper, og om oppheving av artikkel 9 i direktiv 2004/36/EF (vedlegg XIII kap VI)

Sammendrag av innhold

Den direkte bakgrunnen for forordningen er flyulykken utenfor Sharm-El-Sheikh, 3. januar 2004, der 148 mennesker mistet livet. I ettertid viste det seg at det aktuelle flyselskapet hadde forbud mot å fly til Sveits som følge av bekymringer knyttet til selskapets sikkerhetsnivå. I begrunnelsen for det opprinnelige forslaget viste Kommisjonen til at bransjepraksisen med såkalt "code-sharing" og "wet lease" noen ganger fører til at passasjerene ikke blir opplyst om hvilket selskap som rent fysisk vil utføre den flygningen de har reservert plass på. "Code-sharing" innebærer at to flyselskaper blir enige om å selge seter til én og samme flygning i hvert av de respektive selskaperens navn, selv om bare ett av dem til slutt utfører selve flygningen. "Wet lease" innebærer at et flyselskap leier et fly, med besetning, fra et annet flyselskap.

Som en følge av det høye antallet alvorlige luftfartsulykker sommeren 2005 ble Parlamentet, Rådet og Kommisjonen enige om et stort antall endringer som gjør at den endelige forordningen går vesentlig lenger enn Kommisjonens opprinnelige forslag. De viktigste elementene er:

- 1) På grunnlag av innspill fra medlemslandene skal det etableres en felleseuropeisk liste over flyselskaper som ikke tilfredsstiller bestemte sikkerhetskrav som er definert i et vedlegg til forordningen. Listen er bindende i hele EU, og skal håndheves av det enkelte medlemsland. Medlemslandene beholder retten til i særskilte tilfeller å forby flyselskaper som ikke har blitt svartelistet på fellesskapsnivå. Både den første utgaven av svartelisten, og senere endringer i den, skal behandles av en komitologikomité hvor medlemslandene er representert før Kommisjonen vedtar den, eller endringer i den.
- 2) Flyselskaper, pakkereisearrangører og reisebyråer (billettselgere) får plikt til å opplyse passasjerene om hvilket flyselskap som faktisk skal utføre transporten ved kjøp av billetten, eller senere, dersom utførende selskap blir endret etter billett kjøp men før avgang. Denne informasjonsplikten gjelder likevel ikke for reisebyråer som faktisk ikke har mottatt informasjon om bytte av utførende selskap. Dersom et svartelistet selskap blir tildelt oppgaven som utførende selskap etter at billetten er kjøpt, og dette ikke fører til at flygningen blir kansellert (noe som vil skje innenfor EØS-området) har passasjerer rett til å heve transportavtalen og å få tilbake pengene vedkommende har betalt.

Kommisjonens nye svarteliste trådte i kraft 23. mars 2006. Listen omfatter i overkant av 90 flyselskaper som alle er registrert utenfor EØS-området, hovedsakelig i afrikanske og asiatiske land. Listen skal ajourføres hver gang det er behov for det, og senest hver tredje måned.

Merknader

Gjeldende norsk luftfartslovgivning inneholder ikke regler om listing av selskaper som er pålagt driftsrestriksjoner. På den annen side er det ikke noe rettslig forbud mot at slike lister føres, så lenge de ikke inneholder taushetsbelagte opplysninger.

Bestemmelsene om driftsrestriksjoner i forordningen antas å ha liten eller ingen direkte betydning for flyselskaper som har mottatt lisens fra Luftfartstilsynet ("norske selskaper"). Selv om det ennå er litt tidlig å si noe sikkert, er det grunn til å tro at det samme også gjelder for selskaper fra andre EØS-land. Størst praktisk betydning antas forordningen å få for flyselskaper fra tredjeland, og for EØS-selskaper som ønsker å lease fly fra slike selskaper.

Reglene om svartelisting i forordningen er først og fremst rettet mot luftfartsmyndighetene i medlemsstatene. Luftfartstilsynet vil som hovedregel ivareta disse oppgavene for Norges del. For så vidt gjelder publisering av listen over flyselskaper med driftsrestriksjoner, heter det at flyselskaper, nasjonale luftfartsmyndigheter, Det europeiske flysikkerhetsbyrået (EASA) og lufthavnene i medlemsstatene skal gjøre passasjerene oppmerksom på denne, både via deres nettsider, og i lokalene deres. Selv om dette er nye forpliktelser, bør det ikke kreve store ressurser.

Allerede i dag finnes det en lov som gjennomfører EUs såkalte Code of Conduct for CRS (computer reservation systems) i nasjonal rett. I medhold av disse reglene blir mange passasjerer allerede i dag informert om identiteten til det selskapet som skal utføre reisen. I tillegg har de største flyselskapene sluttet seg til en frivillige "Airline Passenger Service Commitment", og dermed pålagt seg selv å opplyse om hvem det utførende flyselskapet er. Av kommersielle grunner er det endelig vanlig at identiteten til det utførende flyselskapet gis til personer som kjøper flyreiser som en del av en pakkereise, selv om også det er frivillig. På grunnlag av høringsuttalelser er det grunn til å tro at det særlig er reisebyråene som til en viss grad vil bli pålagt nye informasjonsforpliktelser.

Samferdselsdepartementet antar at forordningen vil få begrenset økonomisk betydning for Luftfartstilsynet. Den kanskje viktigste utgiftsposten vil være reiseutgifter for ansatte som eventuelt skal delta i møter i den nevnte komitologikomiteen. På samme måte antas flyselskapene og pakkereisearrangørene å bli påført begrensede ekstraavgifter til å informere om hvilket flyselskap som skal utføre flygningen. Derimot ventes det at reisebyråene vil måtte etablere nye rutiner for å informere passasjerene, og muligens vil det også være nødvendig å inngå nye avtaler om informasjonsutveksling med flyselskapene og arrangørene av pakkereiser. Høringsuttalelsene gir ikke sikker kunnskap om hvor store utgifter dette vil pådra reisebyråene.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet ble tidlig klar over at det ville bli foretatt vesentlige endringer i Kommisjonens opprinnelige forslag. I et brev som ble sendt ut i september 2005 valgte derfor departementet å informere Avinor AS, Barne- og familiedepartementet, Board of Airlines Representatives in Norway (BARIN), Flyselskapenes Landsforening, Justis- og politidepartementet og HSH/Norsk ReiselivsForum om Europaparlamentets endringsforslag.

På vegne av reisebyråene uttale HSH seg kritisk til deler av forslaget. Samtidig ga HSH uttrykk for at disse problemstillingene ville bli håndtert av ECTAA, organisasjonen for reisebyråer/reisearrangørers nasjonale foreninger i EU/EØS. Innholdsmessig gjaldt kritikken først og fremst at reisebyråene selv ikke er part i reiseavtalen, og derfor heller ikke bør pålegges forpliktelser overfor de reisende som de ikke har noen avtale med. I forlengelsen av dette, viste HSH til oppgjørstekniske utfordringer og problemer med informasjonstilgang. Dette er innvendinger som delvis er imøtekommet i den endelige forordningen.

Etter at den endelige forordningen var blitt vedtatt, ble det sendt ut et mer generelt høringsbrev hvor det ble presisert at formålet dels var å informere de berørte om forordningens endelige innhold og hvordan den rent teknisk antas å bli gjennomført i norsk rett. I tilknytning til det siste ble høringsinstansen oppfordret til å kommentere behovet for eventuelle utfyllende gjennomføringsbestemmelser i intern rett. De fleste høringsuttalelsene inneholder generelt formulert støtte til forordningens materielle innhold, og få kommentarer av interesse i denne sammenhengen.

Helt siden Kommisjonens forslag ble lagt frem har departementet hatt løpende møter med Luftfartstilsynet om norske standpunkter. Norsk innsats har vært konsentrert om utviklingen av de felleseuropeiske kriteriene for listing av selskaper (vedlegget til forordningen). I dette arbeidet har Kommisjonen vært bistått av en eksisterende komité hvor Luftfartstilsynet normalt blir innkalt. Luftfartstilsynet har ikke hatt vesentlige innvendinger til innholdet i listingskriteriene.

Da svartelisten trådte i kraft i EU, ble Samferdselsdepartementet og Luftfartstilsynet enige om å legge svartelisten til grunn for behandlingen av fremtidige søknader om landingstillatelser her i landet, selv om reglene ennå ikke er formelt gjennomført.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

32006 R 0473 Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 av 22. mars 2006 om fastsettelse av gjennomføringsregler for fellesskapslisten omhandlet i kapittel II i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI)

Sammendrag av innhold

Forordningen er vedtatt med hjemmel i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005. Reglene i forordningen styrer den prosessen som skal følges når det foretas fremtidige endringer i den svartelisten som er omtalt i tilknytning til omtalen av forordning (EF) nr. 2111/2005. Som det fremgår av egen omtale (under) utgjør denne svartelisten også en egen forordning (EF) nr. 474/2006. Samlet utgjør disse tre forordningene det totale svartelistingsregelverket. Omtalen av forordning (EF) nr. 2111/2005 gjelder også for pakken som helhet.

32006 R 0474 Kommisjonsforordning (EF) nr. 474/2006 av 22. mars 2006 om opprettelse av fellesskapslisten omhandlet i kapittel II i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet (vedlegg XIII kap VI)

Sammendrag av innhold

På samme måte som forordning (EF) nr. 473/2006 er også denne forordningen vedtatt med hjemmel i forordning (EF) nr. 2111/2005. Det er denne forordningen som inneholder selve svartelisten. I omtalen av forordning (EF) nr. 2111/2005 er det nevnt fremtidige endringer i svartelisten, og det menes egentlig endringer i denne forordningen. Bortsett fra selve listen over de svartelistede flyselskapene inneholder fortalen til forordningen en gjennomgang av bakgrunnen og grunnlaget for at det enkelte flyselskapet er svartelistet. Fortalen bygger derfor på de svartelistingskriteriene som fremgår av vedlegget til forordning (EF) nr. 2111/2005. Bakgrunnen og status for forordningen som en del av det totale svartelistingsregelverket fremgår av omtalen av forordning (EF) nr. 2111/2005.

32006 R 0768 Kommisjonsforordning (EF) nr. 768/2006 av 19. mai 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF når det gjelder innsamling og utveksling av opplysninger om sikkerheten til luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet og styring av informasjonssystemet (vedlegg XIII kap VI)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 768/2006 (heretter "forordningen") innebærer at EASA (Det europeiske flysikkerhetsbyrå) fra 1. januar 2007 overtok ansvaret for SAFA-databasen (programmet for sikkerhetsvurdering av utenlandske luftfartøyer). Dette ansvaret ligger pt. til JAA (Joint Aviation Authority- de felles luftfartsmyndigheter). Overføringen av ansvaret må sees i sammenheng med det såkalte "SAFA-direktivet" 2004/36/EF om sikkerheten til tredjestaters luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet, og det forhold at JAA som det fremstår i dag kommer til å bli meget endret. (Fra 1.1.2007 ble JAA redusert til en liason-kontor for medlemsland utenfor EØS - plassert i Köln sammen med EASA, og et opplæringskontor i flysikkerhet plassert i Nederland.)

SAFA-direktivet trådte i kraft i EU 21. april 2004. Frist for gjennomføring av direktivet i EU-landene var 30. april 2006.

Ansvarsoverføringen innebærer at EASA skal administrere og operere den sentrale databasen, dvs. den databasen som vedkommende myndighet i medlemslandene (i Norge Luftfartstilsynet) legger inn og henter ut SAFA-data fra. Administrasjonen/operasjonen av databasen vil bl.a. inkludere utvikling, analyse og rådgiving. En uttømmende oversikt fremgår av forordningens art. 2.

Art. 3 inneholder plikter for medlemslandene. Det fremgår her at medlemslandene skal legge inn følgende rapporter i basen umiddelbart:

1. inspeksjonsrapporter iht. SAFA-direktivets art. 4(4)
2. andre inspeksjonsrapporter (dvs. rapporter ikke påkrevd iht. SAFA-direktivet) [\[1\]](#)

Videre skal annen informasjon som anses nyttig for etterlevelse av SAFA-direktivet rapporteres til EASA via databasen, jf. art. 3.2.

Art. 4 inneholder plikter for EASA. I art. 4.1 fremgår det at EASA skal presentere for Kommisjonen et utkast til håndbok for inspeksjonsprosedyrer, i art. 4.2 at EASA skal utvikle treningsprogram mv. for SAFA-inspektørene og i art. 4.3 at EASA skal fasilitere og koordinere et inspektørutvekslings-program, bl.a. for å harmonisere prosedyrene for inspeksjonene.

Avslutningsvis fremgår det i art. 5 at EASA årlig skal presentere en SAFA-rapport til Kommisjonen. Rapporten skal inneholde følgende informasjon:

- (a) Status på utvikling mv. av SAFA-programmet
- (b) Antall inspeksjoner gjennomført i det aktuelle år
- (c) Analyse av inspeksjonsresultatene
- (d) Tiltak iverksatt i løpet av året
- (e) Vedlegg, som inneholder lister av inspeksjoner kategorisert etter registereringslandet, flytype, operatøren av flyet og fordelingen av de ulike elementer.

Kommisjonen skal konsultere Air Safety Committee (komitologikomiteen) før rapporten vedtas. EASA skal for øvrig legge frem en rapport til offentligheten. Rapporten skal inneholde en analyse basert på aggregerte data. I selve SAFA-direktivet fremgår det videre at datagrunnlaget skal anonymiseres. Denne rapporten skal presenteres av Kommisjonen selv, dvs. uten at Air Safety Committee involveres.

Merknader

SAFA-direktivet trådte i kraft 30. april 2006. Behovet for implementering i norsk rett gjennom forskrift er til vurdering, da SAFA-direktivet i hovedsak inneholder myndighetskrav. Forordning 768/2006 må implementeres i norsk rett som forskrift med hjemmel i luftfartslovens §16 nr. 1.

Norge deltar som observatør i Air Safety Committee, som bl.a. har kompetanse til å behandle spørsmål/saker i relasjon til SAFA-direktivet. Norge deltok bl.a. på møtet der utkastet til forordningen ble behandlet. Fra norsk side har man ikke gitt uttrykk for innvendinger mot utkastet.

Overføringen av administrasjonen/operasjonen av SAFA-databasen til EASA vil innebære økonomiske og administrative konsekvenser for EASA. Det foreligger ennå ikke detaljerte overslag over budsjettkonsekvensene for EASA, herunder hvor mye EU må bidra med i ytterligere overføringer for at EASA kan ivareta sin nye oppgave; men foreløpige opplysninger tyder på at direkte budsjettkonsekvenser blir svært beskjedende. I den grad EU må bidra med ytterligere overføringer vil det også innebære økonomiske konsekvenser for Norge. Som følge av EASA-medlemskapet betaler Norge en kontingent som tilsvarer ca. 1,9% av EUs bidrag til EASA. På den annen side vil omorganiseringen av JAA medføre at Norges kontingent dit blir redusert.

[\[1\]](#) Dette dreier seg om inspeksjonsrapporter vedrørende norske operatører samt inspeksjonsrapporter vedrørende EU-EØS-operatører.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET - Rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning

Vedlegg XIII Transport

Kapittel I Innlandstransport

32006 R 0851 Kommisjonsforordning (EF) nr. 851/2006 av 9. juni 2006 om fastsettelse av innholdet i de forskjellige postene i regnskapsskjemaene i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 1108/70 (vedlegg XIII kap I)

Sammendrag av innhold

Forordningen inneholder spesifiseringer om hva som hører inn under de ulike overskriftene i regnskapsskjemaene for statlige utgifter til infrastruktur innen jernbane, veg og innlands vannveg, som vist i vedlegg I til rådsforordning 1108/70. Det kan gjøres unntak for visse typer infrastruktur av mindre betydning og visse innlands vannveier.

Den opprinnelige forordningen 1108/70 overlot til medlemsstatene å fastsette nærmere regler for regnskapsføringen. Den innebar imidlertid en forpliktelse for medlemsstatene til å rapportere denne typen statistikk til Kommisjonen (for Norge: til EFTAs overvåkningsorgan) med sikte på å innføre et takstsystem for bruk av infrastruktur. For å forbedre kvaliteten på den innrapporterte statistikken, ble innholdet i forordningens vedlegg I først definert ved forordning 2598/70 og deretter endret ved forordningene 2116/78 og 906/2004.

Det dreier seg her om en kodifisering, det vil si at systemet som er bygget opp gjennom de nevnte rettsaktene fra 1970 og frem til i dag nå blir "konsolidert" og dermed gjort mer enhetlig, uten at materielle endringer er tatt inn i forordningen.

Merknader

Forordningen er vedtatt med hjemmel i Roma-traktatens artikkel 75. Siden det er en ren kodifisering vil ikke den nye rettsakten å få hverken rettslige, administrative eller økonomiske konsekvenser i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Det dreier seg om et rent administrativt anliggende. Samferdselsdepartementet innhenter opplysninger fra sine etater og fra Statistisk Sentralbyrå. Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten relevant og akseptabel.

Kapittel II Veitransport

EØS-komitébeslutning om tilpasning til rådsforordning (EØF) nr. 881/92 av 26. mars 1992 om markedsadgang i Fellesskapet for godstransport på vei som utføres fra eller til en medlemsstats territorium eller krysser en eller flere medlemsstaters territorium (vedlegg XIII kap II)

Sammendrag av innhold

Norge har gjennom EØS-avtalen implementert rådsforordning (EF) nr. 881/92 om godstransport. I medhold av dette kan transportører utføre bilateral transport, transittransport og tredjelandstransport i hele EØS-området med en fellesskapstillatelse. Sveits tar ikke del i det indre marked gjennom EØS-avtalen og har derfor inngått en bilateral avtale med EU på transportområdet. Sveitsiske operatører er også underlagt systemet med tredjelandstillatelser. EFTA-konvensjonen har blitt tilpasset i tråd med dette.

For en begrenset del av tredjelandstransporten er forholdet til Sveits ikke helt parallelt med EØS-systemet for øvrig. Hovedformålet med utkastet til EØS-beslutning er å fullt ut inkludere Sveits i ordningen med tredjelandstransport innen EØS.

EØS-komitébeslutningen vil endre EØS-avtalens vedlegg slik at sveitsiske operatører gis rett til å utføre godstransport mellom en EU-stat og en EFTA-stat og motsatt. Samtidig vil den bilaterale avtalen mellom EU og Sveits endres og Avtalen om endring av konvensjonen om opprettelse av Det europeiske frihandelsforbund (EFTA) (Vaduz-konvensjonen) må også endres. Endringene i disse avtalene er gjort gjensidig avhengige av at de øvrige avtalene endres tilsvarende.

Endringene vil innebære følgende:

Sveitsiske operatører gis adgang til å drive tredjelandstransport mellom Norge (eventuelt Island og Liechtenstein) og EU-land, gjennom EØS-komiteens beslutning om endring i EØS-avtalen. Norske (eventuelt islandske og liechtensteinske) operatører gis adgang til å drive tredjelandstransport mellom EU-land og Sveits, gjennom endring i den bilaterale avtalen mellom EU og Sveits. EU-operatører gis adgang til å drive tredjelandstransport mellom Norge (eventuelt Island og Liechtenstein) og Sveits gjennom endring i Vaduz-konvensjonen.

Merknader

EØS-komiteebeslutningen vil ikke få annen betydning enn at den aktuelle tredjelandstransporten faller inn under fellesskapstillatelsen hva gjelder norske og sveitsiske operatører. For EU-operatører medfører ikke endringen annet enn at tredjelandstransport mellom Norge og Sveits blir underlagt samme ordning som gjelder mellom Norge og de øvrige 27 EØS landene. Det anses ikke som noen stor endring å inkludere Sveits i denne ordningen, ettersom slik transport allerede i dag kan gjennomføres basert på bilaterale avtaler mellom Norge og de aktuelle landene.

Det anses hensiktsmessig at denne transporten kan gjennomføres med fellesskapstillatelsene. Ordningen er ryddig administrativt sett og enklere å forholde seg til for transportørene. Reelt vil endringene medføre at Sveits blir fullt ut del i det indre marked på vegtransportområdet uten å være part i EØS-avtalen.

Rådsforordning 881/92 er implementert i norsk rett ved EØS-avtalen, jfr. EØS-avtalen vedlegg XIII om transport, samt ved forskrift om internasjonal person- og godstransport, samt kabotasje av 26. mars 2003 nr 402 § 2 første ledd. Forskriften må endres ved at det tas inn en henvisning til EØS-komiteens beslutning i forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet tilrår at EØS-komiteebeslutningen innlemmes i EØS-avtalen.